

ΩΡΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ενταῦθα ἔτησίαι Φράγκα 12
 Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἔτησίαι " 15
 Ἐν Τουρκίᾳ, Ρωμανίᾳ καὶ Αἰγύπτῳ Λίρ. Τ. 1
 Ἐν τῇ λοιπῇ Εὐρώπῃ Φράγκα 26

Ἐκδίδεται καθ' ἑκάστην

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Δι' ἑκάστον στίχον ἄπλξ. Λεπτά 40
 " " " δις " 25
 " " " τρίς καὶ τετράκις 20
 " " " πεντάκις καὶ ἑξακις 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΩΡΑΣ ὁδὸς Εὐριπίδου ἀριθ. 51

Ἐκάστον φύλλον τῆς ὉΡΑΣ τιμᾶται λεπτ. πέντε

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Ἀηλοποιεῖ

Ὅτι κατ' ἀπόφασιν τοῦ Γεν. Συμβουλίου συγκαλεῖται τὴν 11 Φεβρουαρίου 1880 ἐν τῷ καταστήματι τῆς Τραπεζῆς ἡ ἔτησίαι τακτικὴ Συνέλευσις τῶν μετόχων, εἰς ἣν παρακαλοῦνται νὰ παρευρεθῶσιν οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 47 τοῦ Καταστατικοῦ δικαιούμενοι νὰ μετᾶσχωσιν αὐτῆς μέτοχοι, καὶ οἱ τῶν ἀπόντων τοιούτων ἀντιπρόσωποι.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 31 Δεκεμβρίου 1879.

Ὁ Διοικητὴς

M. Φενιέρης.

Ὁ γεν. γραμματεὺς
Π. ΔΙΟΜΗΝΗΣ.

Ἐπιθεώρησις τοῦ λήξαντος ἔτους.

Πᾶς κάτοικος παραλίου χώρας ἔτυχεν ἀπαξ τοῦλάχιστον νὰ ἴδῃ τὴν θάλασσαν θολὴν καὶ πολυκύμαντον, ἐντελοῦς ἐπικρατούσης νηνεμίας, καὶ οὐδενός ἄλλου ὑπάρχοντος παραχῆς αἰτίου, πλην τοῦ πνεύσαντος τὴν προτεραίαν καὶ ἤδη καταπετόντος βορρᾶ. Τοιαύτη διετηρήθη καὶ ἐφ' ὄλον τὸ ἀπέλλογον ἔτος ἡ πολιτικὴ ὄψις τῆς ἐν πληρεστάτῃ εἰρήνῃ σαλευομένης ἀκόμη ἐκ τῆς τελευταίας καταγίδος Εὐρώπης. Τὸ ζήτημα τῆς Ἀνατολῆς ἐξηκολούθησε καθιστῶν δευτερεύοντα πάντα τὰ λοιπὰ, μεταβαλλόμενον καθέκαστην, ἀλλ' ἐν τῇ ἀδιαλείπτῳ ταύτῃ μεταμορφώσει σπανίως παριστάμενον ὑπὸ μορφῇν εὐειδετέραν. Οὐ μόνον ἄχαριν, ἀλλὰ καὶ περιττὴν νομίζοντες τὴν κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν ἀπεικόμισιν πασῶν τούτων, περιοριζόμεθα εἰς μόναις τὰς κυριώτερας φάσεις, δι' ὧν φκινεταὶ φερόμενον, ἀν οὐχὶ εἰς λύσιν τὸ ζήτημα, εἰς μοιραίαν τοῦλάχιστον ἐκλυσιν τὸ καθεστῶς ἐν Ἀνατολῇ.

Ὁ ἀπαθὴς ἐξετάζων τὰ γεγονότα ἀναγκάζεται νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ἡ πείρα τοῦ λήξαντος ἔτους κοτέστησεν ἐπι καταφανέστερον τοῦτο πρὸ πάντων, ὅτι πᾶσαι αἱ μέχρι τοῦδε προταθεῖσαι, ἐπιδιωχθεῖσαι, μετ' ἐλπίδος ἢ μετὰ τρόμου ἀναμενόμεναι λύσεις τοῦ ἀνατολικοῦ κόμβου, φκίνονται καθ' ἡμέραν μᾶλλον ἀπίθανοι, κενὰ ὄνειρατα ἢ ἀκίνητα μορμαλόμενα. Πρὸ ἔτους ἀκόμη ὑπῆρχον οὐ μόνον τυφλώτοντες τινες ἐν Ἀνατολῇ λαοὶ, ἀλλὰ καὶ ὀξυδερκεῖς ἐν Ἀγγλίᾳ πολιτικοὶ, ἀνασκήσαντες ἀρχαίαν πλάνην, καθ' ἣν σωτήριος λύσις ἤθελεν ἐπέλθει ἐκ τοῦ χριστιανικοῦ ζή-

λου κέθους νέου, μεγαλόφρονος καὶ μὴ καταληθθέντος, ὡς τὰ τῆς δύσεως ὑπὸ γεροντικοῦ ἐγώτισμου, τοῦ ἐπιχειρήσαντος τὸν δικαιοτάτον πόλεμον τοῦ αἰῶνος (1). Ἀλλ' ὁ σφριγῶν τῶν ἐκρού ἔθνους ἐγώτισμός ἀπεδείχθη κατ' οὐδὲν ἐλαττούμενος τοῦ γεροντικοῦ, τὸ δὲ ἀναβιῶσαν παρὰ τοῖς Ἀγγλοῖς φιλελευθέρους ἀρχαίον ὄνειρον, τὸ ὁποῖον δὲν εἶχεν ἀρκεῖν νὰ διασκεδάσῃ ἐντελῶς ἢ πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἀστοίους, τοὺς Ῥωμάνους ἀχαριστίαι καὶ τοὺς Σέρβους γλισχέρας τῶν ἐξ Ἄρκτου σταυροφόρων, διέλυσε κελὸς πάντων ἡ ἀπειλή τῆς ἐνδεχομένης οὐτῶν μετὰ τῶν Τούρκων συμμαχίας.

Δευτέρα ἀνεπιστροφεῖ διαλυθεῖσα κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους ὁπτασίαι ὑπῆρξεν ἡ τῶν νομιζόντων ὅτι ἔρκει νὰ γίνῃ Εὐρώπη εἰς τοὺς παντοῖους τῆς Ἀνατολῆς λαοῦς ἀνιερῆντε καὶ περικαταῖε, ὅπως φέρεται, διὰ θεατρικῆ οὐτως εἰπεῖν μεταβολῆς σκηνογραφίας, ἀντικτασταλῆ τὸ καταρρέον τουρκικὸν καθεστῶς δι' ἀνθοδέσμης χριστιανικῶν ἔθνων, ἀκούμενου ἐκάστου εἰς τὸν κληρὸν του καὶ ἀδελφικῆς συνδέοντων τὰς χεῖρας πρὸς σχηματισμὸν ὁμοσπονδιακῆς ἀλύσου, φραστούσης τὴν πρὸδον τοῦ ἀρκάτου κατακτητοῦ. Ἀλλ' αἱ ἐπιμελέστερον ἐσχάτως ἐπιδιωχθεῖσαι ἔθνογραφικαὶ μελέται ἀποδεικνύουσι καθ' ἑκάστην δυσχερετέραν πᾶσαν ἀπόπειραν δικαίας διανομῆς τῆς τουρκικῆς κληρονομίας, τὰς δὲ δυσχερείας τοῦ ἔργου ἐπαυξάνει, ἀδύνακτον καθιστῶσα οἷον δήποτε συμβιβασμὸν, ἢ παρὰ τοῖς λαοῖς τούτοις ἐπιφοίτησις τῆς ἀρχῆς τῶν ἐθνικοτήτων. Καθ' ἣν ὥραν οἱ πλείστοι τῶν κατοίκων τῆς Χερσονήσου κηρύττονται ἔτοιμοι νὰ ὑποστῶσι πᾶσαν καταστροφὴν καὶ ἐξόντων μᾶλλον ἢ νὰ ὑπομείνωσι τὴν στέρησιν τοῦ ἀλβανισμοῦ, βουλγαρισμοῦ ἢ ρωμανισμοῦ αὐτῶν, τὰ δὲ παρέχοντα τὸ πολῦτιμον τοῦτο προνόμιον γεωγραφικὰ ὄρια οὐδαμῶς εἶναι εὐχάρακτα καὶ πολλαχοῦ οὐδὲ κἀν ὁρατὰ, οὐδὲ λόγος δύναται νὰ γίνῃ περὶ ἀδελφικῆς συμβίωσης ἔθνων, ἐλεπόντων καθ' ὑπνοῦς Μεγάλῃν Βουλγαρίαν Ἀρχαίαν Σερβίαν, Ἀλβανικὸν κράτος, Ρωμανίαν μέχρι τοῦ Πίνδου καὶ Ἑλλάδα μέχρι τοῦ Αἴμου, ἥτοι τὴν ἀφρικτον ἀνάγκην ν' ἀλληλοσφραγῶσιν, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει ἐπὶ τοῦ χάρτου τόπος ἰκανός, ὅπως συνυπάρξωσι τὰ ὄνειρατα ταῦτα. Τὸ δὲ ὄντως λυπηρὸν εἶναι ὅτι ἡ ἀδυσώπητος αὕτη ἀνάγκη τῆς χάριν τόπου ἀλληλοσφραγίας παρίσταται ἀκριβῶς ἐν τῇ χώρᾳ, ὅπου τὰ πλείονα ἀναλογοῦσιν εἰς ἑκάστον ἄθρονον καὶ τὰ πλείονα μένουσιν ἀκαλλιεργήτα στρέμματα γῆς. Ἀκριβῶς ἐκεῖ, ὅπου ὁ ὀρθὸς λόγος ὑποδεικνύει ὡς πρωτίστην ἀνάγκην τὴν αὕξισιν τοῦ πληθυσμοῦ, ἐπιβάλλει ὁ πατριωτισμὸς τὴν ἀραιώσιν αὐτοῦ διὰ πυρὸς καὶ αἰθῆρου,

(1) Βλ. Spectator τῆς 29 Ἀπριλίου.

καὶ ἀντὶ τὰ σπείρωσι, τὰ θερίζωσι καὶ τὰ τεκνοποιῶσι, μέχρι οὗ ἐπέλθῃ ἀληθῆς συγκρούσεως ἀνάγκη ἐκ στενοχωρίας, ἐξοπλίζονται καθ' ἑλληλῶν οἱ λαοὶ τῆς Ἀνατολῆς. Ἡ δικαιοσύνη ἐν τούτοις ἐπιβάλλει ἡμῖν τὴν ὁμολογητέαν, ὅτι οὐχὶ εἰς ἰδιώτους τινὰ τοῖς λαοῖς τούτοις πλεονεξίαν, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον εἰς τὴν ἀτακτον αὐτῶν διασπορὰν πρέπει ν' ἀποδοθῇ τὸ κκῖόν. Ἐκείτη τῶν διαμαχομένων τούτων ἐθνικότητων κατέχει ἐν τῇ Χερσονήσῳ μερίδα τινὰ γῆς, τὴν κατὰ μᾶλλον καὶ ἥττον ἀποχωρισθεῖσαν ἤδη τοῦ τουρκικοῦ κράτους, ἐν ἣ ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς εἶναι, ἂν οὐχὶ ἀμιγῆς, τοὐλάχιστον συμπαγῆς· περίξ ὅμως τοῦ πυρῆνος τούτου ἀπλοῦτος ἀτάκτως τῇ δε κλκῆτε σκιά τις ἐθνικότητος· ἀραιότερα οὐρὰς κομήτου, Ἑλληνας μὲχρις Εὐξείνου, Βούλγαροι παρὰ τὸ Αἰγαῖον, Ρωμοῦνοι ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Ἀρκαοῦται ἐν Ἡπέρω. Αἱ ἀπέραντοι αὐταὶ οὐραὶ ἐκτείνονται, διασταυροῦνται καὶ συμπλέκονται πρὸς ἀλλήλας πάνταχού τῆς Χερσονήσου καὶ πρὸ πάντων εἰς τὴν ἀπολειφθεῖσαν τῷ Σουλτάνῳ χώραν, ὥστε ἀδύνατον ἀποδοῖναι τὴν πειραθῆ τις οἶαν δῆποτε διευθετήσιν χωρὶς τὴν πατήσῃ τινὰ ἐξ αὐτῶν, ὅτε ἐγείρεται ἡ κεφαλή σφίζουσα ὡς δράκων μεσημβρινός. Ἀληθῆς εὐτύχημα διὰ τοὺς λαοὺς τῆς Δύσεως πρέπει καθ' ἡμᾶς τὸ λογισθῆ, ὅτι ἡ ἀρχὴ τῶν ἐθνικότητων ἐπεροίτησε παρ' αὐτοῖς, ἀφοῦ κατώρθωσαν προηγουμένως δι' ὅλους ἀτχέτων αὐτῇ μέσων τὰ συσπειρωθῆσιν εἰς ἔθνη, ἐνῶ, ἂν ἀντὶ τοῦ δεκάτου ἐνάτου αἰῶνος ἐγεννᾶτο κατὰ τὸν ἔννατον, δὲν ἤθελε πιθανῶς ὑπάρχει σήμερον Γαλλία, ἀλλὰ μόνον φυλετικὴ κοινότητα Φράγκιον, Κελτῶν, Γαλλορωμαίων, Νορμανῶν, Βάσκων καὶ Βουργουνδίων. Ἀπαράλληλος δὲ ἤθελε εἶναι ἡ θέσις καὶ τῆς λοιπῆς Εὐρώπης, ἀφοῦ πάντα αὐτῆς τὰ κράτη οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ κράματα καὶ πολλαχού ἀπλᾶ ἀθροίσματα φυλῶν, ἂν εὐδιάκριτα σώζονται τὰ χαρακτηριστικά. Ὅπως δῆποτε ἂν ὑπῆρξεν ἡ ἀρχὴ τῶν ἐθνικότητων ἐνωτικῶν ἐν τῇ Δύσει στοιχείον, ἀποδεικνύεται ἀντικεινῶς διαλυτικῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ· ἀφοῦ οὐ ἐξεγερθέντες ὑπ' αὐτῆς πόθοι ἀδύνατον εἶναι τὰ ἱκανοποιηθῆσιν ἄνευ θυσίας ἐτέρω ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δόγματος στηριζομένων. Πρὸς διαλλαγὴν τῶν φυλῶν τῆς Ἀνατολῆς ἀπαιτεῖται ἢ τὰ λᾶθωσιν ὅσα ἐκάστη διεκδικεῖ, ὅπερ ἀπολύτως ἀκατόρθωτον, ἢ τὰ παραιτηθῆσιν τοῦ ὄνειρου τῶν πεισθεῖται ὅτι ἀδύνατος εἶναι ἡ πραγματοποίησις αὐτοῦ. Ἀλλὰ πρὸς τοιοῦτον σωφρονισμὸν καὶ χρόνος ἀπαιτεῖται μακρὸς καὶ ἀγῶνας· πιθανῶς κίμακτηροί. Τοῦτο τοὐλάχιστον φαίνεται τὸ πόρισμα τῶν κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ἀπελθόντος ἔτους πανταχοῦ τῆς Χερσονήσου συμβάντων. Ὁ κύκλος τῶν ἀπαιτήσεων ἐκάστης φυλῆς οὐδαμῶς περὶ τᾶλλα, κῆξῆεν ἢ μεταξὺ αὐτῶν ἀντιζηλία, προσετέθη εἰς τοὺς πρὶν ἀπαιτητάς ἢ δῆθεν ἀλδανικὴ ἐθνικότης, ἀδύνατος ἀπεδείχθη ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ρωμουλίᾳ ἡ φυλετικὴ ἰσονομία καὶ ἐκ πασῶν τῶν λύσεων τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀπιθανώτερα ἢ χρῆζουσα τῆς ἀδελφικῆς συμπράξεως ἱκανοποιηθέντων καὶ ὁμοιοῦντων κληρονόμων τοῦ τουρκικοῦ κράτους.

Οὐχ ἥττον δεινὰ τραύματα τῆς ἀνωτέρω γλαδωττανεῖου θεωρίας ὑπέστη καθ' ἅπασαν τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους ἢ γνώμη τῶν ἐπιμενόντων τὴν πιστεύουσι κατορθωτῆν τὴν δι' ἀναμορφωτικῶν φαρμάκων πρὸς καιρὸν ἀναγκάστειν τῆς τουρκικῆς καταπτώσεως. Οὐδεὶς ποτε διπλωμάτης κατέπιε, νομίζομεν, φαρμακωτέρω ποτήριον τοῦ ἀγγλοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει φαρμακοδότου. Παραθέσαντες τακτικῶς εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Ἔρας» τὰς ποικίλας περιπετείας τῶν κατὰ τοῦ τουρκικοῦ πείσματος ὑπερανθρώπων ἀγῶνων τοῦ κ. Αγαγάρδου, περιττὸν νομίζομεν ν' ἀφηγηθῆμεν καὶ πάλιν τὴν ἱλαροτραχυδίαν τῶν σχέσεων αὐτοῦ πρὸς τὴν Πύλην καὶ τῆς καθ' ἐκάστην ἀπειλούμενης καὶ οὐδέποτε ἐπερχομένης διαρρήξεως αὐτῶν. Οἱ ἠθολόγοι παρητήρησαν, ὅτι ἐκείνοι πρὸ πάντων οἱ ἐρχεται ἀπειλοῦσι καθ' ἐκάστην τὴν χωρισθῶσι ἀνεπιστρέπτει, ὅσοι εἶναι βέβαι-

οὶ ὅτι οὐδ' ἡμέραν δύνανται τὴν ζήσωσιν ἄνευ ἀλλήλων. Τοῖς αὐταῖς ὑπῆρξαν καθ' ὅλον τὸ ἀπελθόν ἔτος αἱ πρὸς τὴν Ἀνασσαν σχέσεις τοῦ Σουλτάνου, καὶ πρὸς συμπληρωσιν τῆς ὁμοιότητος δὲν ἐλειψαν οὐδὲ τὰ βέβαια τῆς ζηλοτυπίας καὶ οἱ φόβοι μὴ οὗτος ἀπυδότης ριφή ἐπὶ τέλους εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς Ρωσσίας. Τοῦτο ἤθελεν εἶναι ἀναντιρρήτως μέγα εὐτύχημα διὰ τοὺς λαοὺς τῆς Χερσονήσου, ἀφοῦ ἤθελεν ἀναγκασθῆ ἑκοῦσα ἄκουσα ἢ Ἀγγλία καὶ ὀλόκληρος ἡ Δύσις τὴν πατάξωσιν ἀμφοτέρους συγχρόνως τοὺς ἀδυσωπήτους αὐτῶν ἐχθρούς, τὸν τε τυραννοῦντα αὐτοὺς σήμερον καὶ τὸν ἐτοιμάζοντα δι' αὔριον στερεωτέρας τῶν τουρκικῶν ἀλύσεις. Ἀλλ' ὅτι ἠθῆποτε καὶ ἂν ὑποτεθῆ ἡ κατέχουσα τοὺς Τούρκους τύφλωσι, πολὺ φοβούμεθα ὅτι οὐχ ἥττον ἡμῶν βλεποῦσι κλκῆνοι τὸ ἀκίρον καὶ τοὺς κινδύνους τοιαύτης τροπῆς. Ἡ ρωσσοτουρκικὴ συμμαχία ἦτο ἴσως δυνατὴ πρὸ τινῶν ἐτῶν, ὅτε ἔκειτο χαμαὶ ἡ Γαλλία καὶ ἐκοιμᾶτο ἢ Ἀγγλία ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Γλάδστον. Ἀλλ' ὅτε ἡ μὲν ἀνέρωσεν ἤδη, ἡ δὲ οὐ μόνον ἐξύπνησεν, ἀλλὰ καὶ τοσοῦτον ἐξετέθη, ὥστε ἀδύνατον ἀποδοῖναι σήμερον οὐχὶ τὴν ὀπισθοδρομήσῃ, ἀλλὰ καὶ τὴν σταματήσῃ, ἢ πρὸς τοὺς ῥώσους συμμαχία ἤθελεν εἶναι τὸ μοιραῖον σύνθημα τοῦ διαμλισμοῦ τοῦ τουρκικοῦ κράτους, οὐδένα ἔχοντος λόγον ὑπάρξεως, ἅμα παραιτηθῆ τῆς ἐντολῆς τὴν φράσῃ, ἔστω καὶ διὰ τοῦ πρώτου αὐτοῦ, τὴν πρῶτον τοῦ σλαβισμού. Ἀλλ' ἂν μικρὰν ἀποδίδωμεν σημασίαν εἰς τὴν πρόκλησιν τοῦ Μιχαήλου Νεδιμ καὶ τὰς λοιπὰς ρωσσοτουρκικὰς φιλοφρονήσεις, ἔτι κενότεραι φαίνονται αἱ ἐλπίδες τῶν πιστευόντων, ὅτι θέλουσιν ὑπακούσει ποτε οἱ Τούρκοι εἰς τὰς ὑπὲρ ἀναμορφώσεως παρακελεύσεις τῆς Ἀγγλίας. Ἀληθῆς εἶναι ὅτι μέγα μέρος τῆς βερολινεῖου συνθήκης ἐξετελέσθη ἤδη, ἀποσοθέντων τῶν ρωσικῶν στρατευμάτων, καταληφθεῖσας τῆς Βοσνίας, τῆς Κύπρου καὶ τοῦ Βατοῦμ, ἀποσπαθείσης τῆς Βουλγαρίας καὶ αὐτοδιοικουμένης τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμουλίας, ἀλλὰ πρὸς πάντα ταῦτα οὐδὲν εἶχε κοινὸν ἢ θέλησις τῆς Πύλης, ἀφοῦ ἡ μὲν ἀποχώρησις τῶν ῥώσων ἦτο ζήτημα μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῆς Εὐρώπης, τὰ δὲ λοιπὰ ἦσαν τετελεσμένα ἤδη ἢ διὰ τῆς βίας ἐκτελεσθέντα γεγονότα. Ἀλλ' ἐκ τῶν ὄρων τῆς συνθήκης, ὅσοι ἀποβλέποντες εἰς τὰς πρὸς ἀσθενεῖς γείτονας ἢ ἀόπλους ὑπκόους σχέσεις ἀπήτουν ὅσιν τινὰ τουρκικῆς καλῆς θελήσεως, οὐδεὶς μέχρι τοῦδε οὔτε ἐν Εὐρώπῃ οὔτε ἐν Ἀσίᾳ ἐξετελέσθη, οὐδὲ δύναται ἄνευ καταναγκασμοῦ τὴν ἐκτελεσθῆ. Τοσαῦτα ἤδη ἐρρέθησαν ἀπὸ εἰσοσαστίας περὶ τῆς ἀνάγκης καὶ τῆς δυσχερείας μεταρρυθμίσεων ἐν Τουρκίᾳ, ὥστε φεύγοντες τὴν ταυτολογίαν περιορίζομεθα τὴν παρατηρήσωμεν τοῦτο μόνον, τὸ μὴ εἰστέτι καθ' ὅσον γνωρίζομεν ρηθέν: ὅτι οὐ μόνον ἀπελπιε, ἀλλὰ καὶ ἀδικος καθ' ἡμᾶς εἶναι ἡ ἀπαιτήσις τῆς Εὐρώπης, ζητούσης παρὰ τῆς Πύλης ὑπὲρ τῶν χριστιανῶν αὐτῆς ὑπνηκῶν ἰσονομίαν, ἢ ἡ πραγματικὴ παραχώρησις ἤθελεν εἶναι ἀφευκτον ἀποτελεσμα οὐχὶ τὴν ἀπώλειαν τῆς ὑπεροχῆς, ἀλλ' αὐτὴν τὴν ἐκμηδένισιν τοῦ ὀθωμανικοῦ στοιχείου. Ἄν ἀληθεύῃ τὸ ἀκαταπαύτως ἀντηχοῦν ἀπὸ τινος χρόνου ἀγγλικὸν ἀπόφθεγμα, καθ' ὃ ἀντὶ δὲν μεταρρυθμισθῆ δὲν δύναται ἢ Τουρκία τὴν ζῆσῃ, οὐχ ἥττον ἀληθῆς εἶναι, ὅτι ἀδύνατον εἶναι τὴν ἐπιζήσωσιν οἱ Τούρκοι τῆς ἰσονομίας πρὸς τοὺς ὑποδοῦλους λαοὺς. Κατὰ πολὺ κατώτεροι τὸν ἀριθμὸν αἱ εἶτι μᾶλλον ἀπολειπόμενοι αὐτῶν κατὰ τὴν δραστηριότητα, τὴν ἀγγίνοιαν, τὴν φιλοπονίαν καὶ πᾶσαν βιωτικὴν ἀρετὴν, ἤθελεν ἀφευκτως καταστραφῆ ἐν τῷ περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνι, ἂν πράγματι ἐστεροῦντο τοῦ μόνου ἀντισταθμίζοντος τὰ μειονεκτήματα ταῦτα δικαίωματος ν' ἀρχοσι διὰ τῆς σπαθῆς καὶ ν' ἀποζῶσιν ἐκ τοῦ αἵματος καὶ τοῦ ἰδρωτός τῶν χριστιανῶν. Ἀληθῆς εἶναι ὅτι τουρκόφιλοι τινες ἐπιχειροῦσι σήμερον τὴν ἐγείρωσιν διάκρισιν μεταξὺ τοῦ παντός ἐπικίνου ἀξίου τουρκικοῦ λαοῦ καὶ τῆς διοικουσῆς τᾶ-

Καὶ Βραχ...

110

γαίνεται

ξωας, τῆς μόνης κατ' αὐτοὺς τυραννικῆς καὶ διεφθαρμένης. Καὶ βάσιμος ὁμῶς ἂν ὑποθεθῆ ἡ διάκρισις αὕτη, κατ' οὐδὲν μεταβάλλεται ἐξ αὐτῆς ἡ θέσις τῶν πραγμάτων, ἀφοῦ αἱ περὶ μεταρρυθμίσεων αἰτήσεις τῆς Εὐρώπης ἀποτείνονται σήμερον καὶ θέλουσιν ἀποτείνεσθαι ζεῖποτε κατ' ἀνάγκην εἰς τὴν διοικοῦσαν τάξιν, ἥτις οὐδὲν ἄλλο ἔχει ἔρεισμα τῆς ἐξουσίας καὶ οὐδένα πόρον ζωῆς πλὴν τῆς καταπίεσεως καὶ τῆς ἀρπαγῆς. Τοὺς διὰ τοιούτων μόνων μέσων δυναμένους νὰ ὑπάρξωσι δικαιοῦμεθα βεβαίως νὰ θεωρήσωμεν ὡς ὑπάρξωσι ἀναξίους, παράλογον ὁμῶς εἶναι νὰ ζητῶμεν παρ' αὐτῶν ν' αὐτοχειριασθῶσι καὶ ἔτι παραλογώτερα ἡ ἐλπίς, ὅτι θέλουσι ποῶζει τοῦτο πειθόμενοι εἰς παραίνεσεις καὶ διπλωματικοὺς ἐξορκισμοὺς. Ἡ κατάκορος χρῆσις καὶ πλήρης ἀποτυχία τῶν μέσων τούτων καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους κατέστησε καταφανεστέρου εἰς τοὺς μὴ ἔκουσίως τυφλώτοντας τὸν ὄγκον τοῦ τοιούτου παραλογισμοῦ, κατατάξασα ὀριστικῶς τὴν διὰ μεταρρυθμίσεων ἀνθρώπων τῆς Τουρκίας εἰς περιβλεπτον θέσιν ἐν τῇ ἀποθήκῃ τῶν ὀνείρων.

Τὸν αὐτὸν δρόμον φαίνεται ἐσχάτως τρεπομένη καὶ ἡ ἀρχομένου τοῦ ἔτους ἀνακαινισθεῖσα παρὰ τοῦ Φρειμαν διὰ πολυκρότου ἄρθρου ἀρχαία θεωρία τῶν ἐπί Σχτωβριάνδου φιλελλήνων, καθ' ἣν οἱ ὀθωμανοὶ, ἄχθος τῆς γῆς καταντήσαντες ἐν Εὐρώπῃ πρέπει νὰ μετακομίσωσι τὰς σκηνὰς αὐτῶν εἰς Ἀσίαν καὶ Ἀφρικὴν, ὅπου λαμπρὸν ἀναμένει αὐτοὺς μέλλον. Ἀλλὰ καθ' ἣν ἀκριβῶς ὥραν ἀγωνισθῶσι οὗτοι παρὰ τὸν Βόσπορον, φαίνεται κλειόμενον αὐτοῖς καὶ τὸ τελευταῖον τοῦτο καταφύγιον. Οὐ μόνον ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ Ἀνατολῇ, ἀλλὰ πανταχοῦ τῆς γῆς περιστέλλονται τὰ ὅρια καὶ ἀπειλεῖται ἡ ἐθνικὴ ὑπαρξις τοῦ ἰσλαμισμοῦ. Τρέχουσι εἰς συνάντησιν ἀλλήλων ἐκ τοῦ πόλου καὶ τοῦ ἰσημερινοῦ ἡ Ρωσία καὶ Ἀγγλία ἐγγίζουσι νὰ εὐρεθῶσιν ἀντιμέτωποι ἐν τῷ ὀμφαλῷ τῆς Ἀσίας, ἀφοῦ ἠκρωτηρίασαν ἡ ἐντελῶς κατέλυσαν τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν ἐπιπροσθούτων ὀθωμανικῶν κρατῶν. Τὸ τελευταῖον μεταξύ τῶν ἀντιζήλων μετόχιον κατελήφθη καὶ πάλιν πρὸς τῶν ἡμερῶν ὑπὸ τῶν Ἀγγλων, τιμαρῶντων τὸν Ἀφγανὸν Ἐμίρην, ὀνειρευθέντα σύνδεσμον ὀθωμανῶν ἡγεμόνων ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Τσάρου. Ἄν πέρωται νὰ ἐφαρμοσθῶσιν αἱ συμφωνηθεῖσαι ἐν Μικρασίᾳ μεταρρυθμίσεις, ἀδύνατον εἶναι νὰ συμβῆ τοῦτο ἄνευ μεταβολῆς τῆς χώρας εἰς ἀγγλικὴν ὑπὸ οἰονδήποτε τύπον ἀποικίαν. Τοιούτη περίπου εἶναι ἡ θέσις καὶ τοῦ Καλίφου τοῦ Μαρόκου. Ἐν Τύνιδι ὀφίσταται ἐκκρεμὸς ζήτημα γαλλοιταλικῆς ἐπικρατήσεως· τὴν δὲ Αἴγυπον ἀπειλοῦσι λευκοὶ ἐξ Ἀρκτοῦ καὶ μαῦροὶ ἐκ μεσημβρίας χριστιανοί, ὧν ὁ βασιλεὺς ἐτηλεγράφησεν ἐσχάτως τῷ Κεδίβῃ, ὅτι αὐτὸν στρατιῶται του ὑγειαίνουσι καὶ προτίθενται ἐντὸς ὀλίγου νὰ τὸν ἐπισκεφθῶσι. Τὸν τρόπον τῆς τοιαύτης ἐπισκέψεως κορυφώνει ἀρχαῖά τις καὶ σεβαστὴ παρὰ Μουσουλμάνους προφητεία, προλέγουσα τὴν μέχρι ἐκβολῶν τοῦ Νείλου ἐπικράτησιν τῶν Αἰθίοπων, ἧς ἐθεωρήθη ὡς ἀρχὴ πληρώσεως ἡ πρὸς τῶν ἐτῶν ἐξόντωσις πολυαριθμοῦ εὐρωπαϊστῶν συντεταγμένης στρατιᾶς ὑπὸ ἡμιγύμων σιφῶν, ὀδηγουμένην ὑπὸ ἀξέστου βαρβάρου ζητήσαντος ὡς ἐπαθλοντῆς νίκης τὴν χεῖρα τῆς βασιλίσσης Βικτωρίας. Πᾶσαι ὡς ἔπος εἰπεῖν αἱ συμφοραὶ καὶ ταπεινώσεις φαίνονται ἐπικρεμμέναι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν ἀνατοχῶν ἀπογόνων τοῦ Προφήτου καὶ ἐγγίζουσι προμηνύεται ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν οἱ ἀτίθασοι οὗτοι δεσπότηαι θέλουσι κἀκεῖνοι ὑποκύψωσι πανταχοῦ ὑπὸ ἀλλόφυλον ζυγόν. Τὸ κράτος τῶν ὀσμανλήδων εὐρίσκειται ἤδη εἰς ἣν ἀκριβῶς κατὰστασιν ἡ ἐτοιμοθάνατος Δυτικὴ Αὐτοκρατορία ἐπὶ Ὄναριου. Ὅπως σήμερον ὁ Χαϊρεδίν, εὐρέθη καὶ τότε ἕτερος ἀραψ, ὁ Συνείας, προσφέρων εἰς τὸν τελευταῖον αὐτοκράτορα πικρότατον ποτήριον, ὅπερ ἔπρεπε παραχρῆμα νὰ κενώτῃ μέχρι πυθμένος, ἂν ἤθελε νὰ σωθῆ. Τὰς αὐτὰς περίπου μεταρρυθμίσεις, ἐζήτουν ὁ τότε καὶ ὁ σήμερον Ἀφρικανός, ἀπομάκρυναν τῶν ἀδλοκολάκων καὶ ἀντικατάστασιν δι' ἐθνικοῦ στρατοῦ τῶν πραιτωριανῶν, καὶ

τὸ αὐτὸ ξένδοτον πείσμα ἀντετάχθη εἰς ἀμφοτέρους. Ἀδύνατον εἶναι νὰ μὴ ἀναμνησθῶμεν ἐνταῦθα καὶ τῆς μετὰ τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον ἐν ὄρα φιλοτουρκισμοῦ τῆς Εὐρώπης παροξυσμοῦ ἀπαγγελθείσης πολυκρότου προφητείας τοῦ Ρενάν, καθ' ἣν μόνος ὁ ἰσλαμισμὸς ἔχει μέλλον ἐνώπιον αὐτοῦ, ὡς μόνος διατηρήσας τὴν ἐκλείψασαν παρὰ χριστιανοὺς αὐτοῦ πείσαν πίστιν. Μόλις τέταρτον αἰῶνος ἔκτοτε παρήλθε καὶ πανταχοῦ ἐλέπομεν καταλυόμενον τὸ κράτος τῶν πιστῶν ὑπὸ τῆς εὐρωπαϊκῆς ἀπιστίας, ὅπερ ἀποδεικνύει, ὅτι οὔτε πᾶσα πίστις σώζει, οὔτε ἀσφαλὲς ἐπιτήδευμα εἶναι ἡ μετὰ Χριστὸν προφητεία.

Μετ' ἐλαφροτέρης καρδίας ἐρχόμεθα ἤδη ν' ἀναγράψωμεν ὅτι σὺν τοῖς ἄλλοις ὀνείροις παρέσυρε τὸ λήξαν ἔτος καὶ τὸν ἀπὸ τοσοῦτων ἐτῶν ταραττόντα τὸν ὕπνον ἡμῶν ἐφύλλτην τοῦ πανσλαβισμοῦ. Ἡ ἀξία τῆς βερολινείου συνθήκης φαίνεται ἐν ἀρχῇ ὑποτιμηθεῖσα καὶ μόλις ἡμέρου ἀπὸκαλυπτόμενος καθ' ἣσπασαν αὐτοῦ τὴν ἔκτασιν ὁ θρίαιμβος τῆς Δύσεως κατὰ τῆς οἰκτρῶς ἐμπαιχθείσης Ρωσίας. Ἐκ πρώτης ὄψεως τὸ μόνον τῶν Ἀγγλων ἐν Βερολίνῳ κατόρθωμα ἐφαίνετο ὅν ὁ διχασμὸς τῆς Βουλγαρίας καὶ τινες ἄλλοι μικροῦ λόγου ἄξιοι ἀκρωτηριασμοὶ τῶν ἐν ἀγίῳ Στεφάνῳ παραχωρηθέντων. Τὸ τοιοῦτον κέρδος ἐλογίζετο πενιχρὸν καὶ πρὸ πάντων ἐφήμερον, ἀφοῦ μάλιστα οὐδ' αὐτὰς ἀποδοθεῖσας αὐτῇ διὰ τοσοῦτων ἀγῶνων παρόδους τοῦ Αἴμου ἔσπευδε νὰ καταλάβῃ ἡ Τουρκία, ἐξ οὗ ἐθεωρεῖτο προσεχῆς ἡ συγχόλλησις τῶν τμημάτων τοῦ διχοτομηθέντος ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας ρωσικοῦ κατασκευασμοῦ. Περὶ ταῦτα μόνον περιστρέφετο ἐπὶ ὀλόκληρον ἔτος ἡ συζήτησις καὶ ἀπαρατήρητον σχεδὸν ἀπέμενε τὸ ἀληθῶς μέγα ἔργον τῆς Συνόδου συνιστάμενον εἰς τοῦτο, ὅτι ἀντικατέστησε τὴν Τουρκίαν διὰ τῆς Αὐστρίας ὡς προφυλακὴν τῆς Εὐρώπης, ἐγείρασα ἀντὶ ἡρεσιωμένου καὶ καταρρέοντος μόνου καὶ δυσυπέροχτον κατὰ τοῦ σλαβισμοῦ φραγμόν. Οἱ συζητήσαντες τῆς ἀγγλικῆς ἀντιπολιτείας καὶ αἱ φυλετικαὶ μεμψιμοιρίαι, τὰς ὁποίας διήγειρεν ἐν Αὐστρίᾳ, ἡ αἰματηρὰ κατάληψις τῆς Βοσνίας καὶ ἡ κάθοδος μέχρι Νεοπαζαρίου ἐπεσεύασαν ἐπὶ πολλοὺς μῆνας τὸ μέγεθος τοῦ ἀποκλήματος, μόλις ἀποκαλυφθῆν, ὅτε περιττῆς καταστάσεως πάσης ὑποκρίσεως μετὰ τὴν εὐδῶσιν τῆς αὐστρογαερμανικῆς συμφωνίας, ἀνεπέμφεν ἀνεπιθύμητον κραυγὴν θριάμβου ἐν Μαγγεστοῖς ὁ Σαλιςβουρῆ, καὶ γοερά ἀντήχησαν ἐκ Πετροπόλεως παράπονα κατὰ τῆς Ἀγγλίας καὶ τοῦ δολίου Βιομάρκ. Ἀξιοπιστοτέρην τῆς ἀγγλικῆς χαρῆς νομίζοντες τὴν λύπην τῆς ἀντιπάλου αὐτῆς παραθέτομεν ἐκ ρωσικῶν πηγῶν τὰς κατωτέρω ἐκτιμήσεις.

«Ἡ δημιουργηθεῖσα τῇ Αὐστρίᾳ παρὰ τὸν Αἴμον θέσις κηλιστῆ ἀπὸ τοῦ δε σχεδὸν ἀδύνατον πᾶσαν ἐνόηλον ἐπέμβασιν τῆς Ρωσίας εἰς τὰ τουρκικὰ πράγματα. Ἄν ἡ ἀγγλογαλλικὴ συμμαχία ἦτο ἤδη μέγα πρόσκομμα κατὰ τῆς τοιαύτης ἐπεμβάσεως, ἡ προσθήκη εἰς ταύτην τῆς Αὐστρίας καθιστῆ πάντα μέλλοντα ἀγῶνα οὕτω προφανῶς ὀβνισον, ὥστε πρέπει νὰ θεωρηθῆ ἀπὸ τοῦδε ὡς ἀδύνατος πόλεμος ρωσοτουρκικός. Ὁ λόγος Βηροσφιλῆδ δικαιοῦται νὰ χαίρηται ἐπὶ τῷ κατορθώματι. . . οὐχὶ ὁμῶς καὶ οἱ ὑπόδουλοι λαοὶ τῆς Χερσονήσου ἐπὶ τῇ μάταιώσει τῶν ὀυτιῶν τῆς Ρωσίας κτλ.»

Καὶ κατωτέρω· «Ὡς συμπέρασμα τῶν ἐκτεθέντων προκύπτει ὅτι ὁ τελευταῖος ἀγὼν οὐ μόνον ἀπέβη ὀλως ἀγονος, ἀλλὰ καὶ πρωταίτιος τῆς οἰκτρῶς καταστάσεως εἰς ἣν σήμερον εὐρισκόμεθα, παρασχῶν ἀφορμὴν τοῖς ἀναρχικοῖς νὰ ἰσχυρισθῶσιν, ὅτι τὸ δένδρον τῆς ἐλευθερίας ὀπερ ἐπεχειρήσεν ἡ Ρωσία νὰ φυτεύσῃ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἔπρεπε πρότερον παρ' ἡμῖν νὰ φυτεύθῃ. Ὁ ἀπαίσιος οὗτος ὀπόλεμος ἀπεδείχθη μέγιστον σφάλμα τῆς Ρωσίας καὶ ὀπὸ ἀνθρώπων κακούργημα τῆς ὑπόουλου πολιτικῆς (τῆς τοῦ Βιομάρκ) ἥτις ἐνεθάρρυνεν αὐτὸν πρὸς ἐξκοθένισιν καὶ ἀποσύνησιν τῆς αὐτοκρατορίας. Δυστυχῶς δὲ ἀναγκασό-

»μεθα να ὁμολογήσωμεν ὅτι ὁ σκοπὸς οὗτος ἐπετεύχθη
»πέραν πρῶτης ἐλπίδος καὶ αὐτῶν τῶν μᾶλλον ἀδυσωπῆτων
»ἐχθρῶν τῆς Ρωσσίας». (1)

Τοιαύτη εἶναι ἀπὸ τινῶν μηνῶν ἡ γλῶσσα σύμπαντος
τοῦ ρωσικοῦ τύπου, ὄντως σπαρταζικὸν μίγμα παραπό-
νων, ἐγκλίσεων, μετανοίας καὶ ἀκινδύνων ἐπὶ τοῦ παρόν-
τος καθ' ὅλου τοῦ κόσμου ἀπειλῶν. Ἡ ἱστορία τῆς τελευ-
ταίας ἀνατολικῆς κρίσεως δύναται ἤδη νὰ συνοψισθῆ ὡς
ἐξῆς: Ὁ πρίγκιψ Βισμάρκ, ἀνέκαθεν ἐπιθυμῶν τὴν μετατό-
πισιν τοῦ κέντρου τῆς αὐστριακῆς βαρύντητος πρὸς ἀνατο-
λάς, ἐνεθάρρυνε δὴθεν ἐξ εὐγνωμοσύνης τὴν Ρωσίαν εἰς
πραγματοποιήσιν τῶν προκλιωίων αὐτῆς πύθων, προλεξάνας
αὐτῇ τὴν ὁδὸν καὶ πᾶσαν δυτικὴν ἀντίδρασιν ἐπὶ τινὰ
χρόνον ματαιώσας· ἅμα δὲ κατώρθωσεν ἡ πελάτις του νὰ
ἐξαγάγῃ δι' ἀτρίτων θυσιῶν τὰ κάστανα ἐκ τῆς ἀνατολι-
κῆς πυρκαϊῆς, παρέθηκε ταῦτα ἀχίζοντα ἐν ῥωσικοῦ αἵ-
ματος εἰς τὴν Αὐστρίαν καὶ ἐμμέσως εἰς τὴν Ἀγγλίαν.
Ὁ τελευταῖος πόλεμος πρέπει νὰ θεωρηθῆ ὡς ρωσικὴ ἀ-
πόπειρα οὐ μόνον ἀποτυχούσα, ἀλλὰ καὶ σχεδὸν ἀδύνατον
καταστήσασα πᾶσαν ἐν τῷ μέλλοντι ἐπιτυχέστεραν. Ὁ ἀπὸ
τοῦ Ἀδριατικοῦ μέχρι τοῦ Αἰγαίου περισφίγγων τὴν Χερσόνη-
σον σλαβικῶν δράκων ἐδιχοτομήθη ἐν Νεοπαζαρίῳ ἡ Σερβία
καὶ τὸ Μαυροβούνιον κατέστησαν δι' ἐμπορικῶν καὶ σιδηρο-
δρομικῶν συμβάσεων ἡ ἔσονταί μετ' ὀλίγον αὐστριακοὶ μάλ-
λον ἢ ρωσικοὶ δορυφόροι· τὴν Ῥωμανίαν μετέβαλεν
ἀπὸ συμμάχου εἰς ἀδιέλκτον ἐχθρὸν ἢ πρὸς αὐτὴν ἀγα-
ριστίαι, καὶ αὕτη δὲ ἡ Βουλγαρία προκίσειται ὑπὸ τῆς Βα-
ρῶπης δι' ἀνεπαρκέστου συντάγματος καὶ ζητήματος ἐξω-
τερικοῦ, θέλει ἐξαντληθῆαι ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν εἰς μα-
ταίους ἀγῶνας καὶ ἐμφυλίους σπαρταγμῶς, μέχρι οὐ δυ-
νηθῆ νὰ ἐπουλώσῃ τὰ δύο ταῦτα δυσίατα ἔλκη· ἐνθὺ δὲ
οὔτε μόνον ἀφῆθη ἀφρακτὸν τῇ ρωσικῇ εἰσβολῇ, ἢ
νεώγη εἰς τὴν αὐστριακὴν ἐπικράτησιν εὐεξία καὶ ἡ ἀπὸ
ἐν τῷ τουρκικῷ κράτει λεωφόρος. Ὡς ἀποζημιώσιν τῶν ἀ-
φαιρεθέντων τῇ βοήθειᾳ αὐτοῦ πρὸ δεκαπενταετίας, ἴσως
δὲ καὶ τῶν γεφυρικῶν ἐπαρχιῶν, τὰς ὁποίας κληρονομήσει ἐν
προσχεῖ μέλλοντι ν' ἀφαιρήσῃ, παρέθεσεν ὁ Βισμάρκ τῇ
Αὐστρίᾳ ἑτέραν ἐν Ἀνατολῇ Ἰταλίαν, κατὰ τοῦτο προτιμη-
τέραν τῆς ἄλλης, ὅτι ἀντὶ ἐνός περιουσιῶν τεσσάρων ποικι-
λόφων, ἀερόφυλλα καὶ ἀλληλομισούμενα καὶ ἐκ τούτου
προσφορώτατα πρὸς διαιώνισιν τῆς κηλῆς κατακτήσεως
Πεδεμόντια. Παρηγορῶν δι' ὅσας ἐποτίσθημεν ὑπ' αὐτῶν πι-
κρίας ἐθεοβάτωμεν ἡμᾶς ὁ Βεικονσφῆλδ ἐπιτρέφων ἐκ Βερ-
λίνου αὐτὴν ἀδύνατον εἶναι νὰ συντελεσθῆ ὁ διαμελισμὸς τῆς
»Τουρκίας χωρὶς νὰ λάβωσιν οἱ Ἕλληνες πᾶν ὅ,τι ἀνήκει
»αὐτοῖς». Πολὺ ἐν τούτοις φοβούμεθα μὴ, καὶ τούτου συντε-
λουμένου, ἀναγκασθῶμεν καὶ πάλιν νὰ περιμεινῶμεν· μόνον
δὲ προσχεῖ καὶ θετικὸν κέρδος βλέπομεν ἐκ τῆς ἐπιελ-
θούσης ἐσχάτως τροπῆς τὸν ἀσυγκρίτως τοῦ ρωσικοῦ ἀ-
νώτερον πολιτισμὸν καὶ ἐλαφρότερον ζυγὸν τῆς Αὐστρίας.
Πρὶν ἐπιθέσωμεν τέλος εἰς τὰ περὶ τοῦ ἀνατολικοῦ δρά-
ματος, οὗ πάντες οἱ πρωταγωνισταὶ ἀπεδείχθησαν ἐρχαί-
λοι τῶν βουλιμιώντων λίγων τοῦ Δάντε, ὑπ' ἐνός μόνου
ἐμπνεόμενοι αἰθρήματος «τῆς πείνης ἐδάφους» (earth-hun-
ger), ἐπιτραπήτω ἡμῖν νὰ ὑποβάλωμεν εἰς τοὺς ἡμετέ-
ρους ἀναγκαστάς τὰς κρίσεις, δι' ὧν ἐπέβαινε τὸ πολύκρο-
τον αὐτοῦ περὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος ὑπόμνημα ἐξοχος πρὸ
πεντηκονταετίας φιλέλλην, ὁ Σατωβριάνδος· «Ἡ Εὐρώπη,
»τῶν πολιτικῶν αὐτῆς θεσμῶν μεταβληθέντων καὶ ἐναρε-
»τοτέρων τῶν ἡγεμόνων, συνετοτέρων τῶν ὑπουργῶν καὶ
»μᾶλλον πεφωτισμένων τῶν λαῶν καταστάντων δὲν ἀε-
»γεται πλέον τῆς διανομῆς τῆς Τουρκίας. Ἡ πολιτικὴ
»δικαιοτέρα φρονοῦσα, ἀπ' ὅτου κατέστησαν δημοσιώτεραι
»καὶ πράξεις αὐτῆς, οὐδέως ἔχει κατὰ νοῦν νὰ κατακερ-
»ματίσῃ τὰ κράτη τοῦ Σουλτάνου. Τίς ἐπορθαλίμῃ σήμε-

»ρον ξένας γαίας ἢ ἐμπορικὰ προνόμια, ἥτε ἡ ἐμπορικὴ ἐ-
»λευθερία καὶ τῶν δικαιομάτων ἢ ἰσότης κατήνησεν ὁ ἀ-
»ρπαστός πάντων τῶν λαῶν κώδιξ»; Ἄν ἠλήθεον τῷ
ὄντι ἐν ἔτει 1825 ὅσα γραφόμενα σήμερον ἠέλον φανῆ ἀνε-
πιφύλακτος εἰρωνία, ἀναγκάζομεθα νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι
ἡ διεθνὴς ἠθικὴ ἐποίησεν ἐν διαστήματι ἡμῖσεως αἰῶνας
γίγαντες βήματα πρὸς τὰ ὀπίσω.

Τρέχοντες ἤδη θέλομεν μνησθῆ τῶν ἀσχετοτέρων ἡμῖν
κατὰ τὸ ἔτος γεγονότων. Οἱ ἐν τῇ κεντρικῇ Ἀσίᾳ καὶ τῇ
μεσημβρινῇ Ἀφρικῇ ἀγῶνες τῶν Ἀγγλῶν μικρὸν παρέ-
χουσιν ἐνδιαφέρον, ἀφοῦ γνωστὸν εἶναι ἐκ τῶν προτέρων,
ὅτι οὐχὶ πρὸς Ἀφγανούς ἢ Ζουλοὺ, ἀλλὰ καὶ πρὸς πᾶν ἔθνος
μαχομένη ἡ Ἀγγλία δύναται μὲν τὰ ὑποστῆ ὅσας δύποτε
ἤττας ἢ καὶ καταστροφάς, ἀλλὰ θέλει κερδίσει ἐξ ἅπαν-
τος μίαν τοῦλάχιστον μάχην, τὴν τελευταίαν. Τὸ αὐτὸ
δύναται τις νὰ εἴπῃ περὶ τῶν πρὸς τὴν Τουρκίαν διενέξεων,
ἀσφαλῶς προλέγων, ὅτι θέλουσιν ἀπολήξει εἰς φιλικὴν τὴν χειρα-
ψίαν. Τὸ ἀγροτικὸν ἐν Ἰρλανδίᾳ ζήτημα εἶναι βεβαίως σπου-
δαιότερον οὐχὶ ὅμως καὶ νέον, τὸ δὲ ἀληθῶς ἀξίον προτοχῆς
κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ὑπῆρξε τὸ ἀποικιακόν. Ἡ Ἄνασσα
ἔχει ὑπερδυνασίων ἐκατομμυρίων ἀνθρώπων, ἐξ ὧν μόν-
οι οἱ πέραν τῆς Μάγχης, οὐδὲ τὸ δέκατον ἀποτελοῦντες,
εἶναι καὶ πολῖται, οἱ δὲ λοιποὶ ὑπήκοοι μόνον τῆς Ἀγγλίας,
ἀπολαύουτες εὐρυτάτης αὐτονομίας, ἔχοντες ἰδιαίτερα νο-
μοθετικὰ σώματα καὶ διὰ χαλαρωτάτου μὲν πρὸς τὴν
πρωτεύουσαν, δι' οὐδενὸς δὲ πρὸς ἀλλήλους συνδέομενοι
δεσμοῦ. Μόνος μέχρι τούτου προορισμὸς τῶν ἀποικιῶν τού-
των ἐβρίσκετο ὡς νὰ παρέχωσιν ἀδρούς μισθοὺς εἰς τὰ ὑ-
στερότατα τέκνα τῆς ἀριστοκρατίας καὶ ἀνεξάντλητον ὕ-
λην συγκινητικῶν ἀγορεύσεων εἰς τοὺς κκ. Γλάδστων καὶ
Βοαί, ἐξεγειρομένους κατὰ τῆς τοιαύτης ἀδικίας, πλὴν
δὲ τούτου νὰ καταναλίσκωσι τὰ προϊόντα τῆς ἀγγλι-
κῆς βιομηχανίας ἀπκλαγγμένα παντός δεσμοῦ. Ἐσχάτως
ὅμως ἀποικιακοὶ τινες ἐξηγέρθησαν κατὰ τοῦ ἀμφισβήτη-
σμοῦ, ὡς φαίνεται, τούτου προνομίου, ἐπιβαλοῦσαι βα-
ρύντητα εἰσαγωγικὰ τέλη εἰς τὰ προϊόντα μισροπό-
λεως. Τὸ φοβερόν τοῦτο ῥάπισμα ὡς καὶ ἡ πλήρης ἐν Κύ-
πρῳ ἀποτυχία τοῦ ἰσχυρότος ἀποικιακοῦ συστήματος, ἐθε-
σαν τὴν Ἀγγλίαν πρὸ τοῦ διλήμματος ἢ ν' ἀπολέσῃ ἢ νὰ
συγκεντρώσῃ τοὺς ἀποίκους αὐτῆς, παραχωροῦσα μέχρι
τινος δικαίωμα πολιτείας. Ἐπὶ τοῦ παρόντος πρόκειται
μόνον περὶ συστάσεως πολυμελοῦς κεντρικοῦ συμβουλίου ἀν-
τιπροσώπων τῶν ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Ἀγγλῶν ὑπηκόων,
ἔργον ἔχοντος νὰ γνωμοδοτῆ περὶ παντός μέτρου σχετιζο-
μένου πρὸς τὰ ἀποικιακὰ συμφέροντα. Δύσκολον ὅμως ἢ
μᾶλλον ἀδύνατον φαίνεται ν' ἀρκεσθῶσιν ἐπὶ πολὺν χρόνον
οἱ ἀποικοὶ εἰς ἀπλῶς συμβουλευτικὴν ψήφον. Ἐπειδὴ δὲ ἀ-
δύνατον εἶναι ἀπ' ἑτέρου ν' ἀνοιχθῶσιν αὐτοῖς αἱ πύλαι τοῦ
Κοινοβουλίου ἀνευ κινδύνου ἐμμηδενίσεως τῶν ἀγγλοσαξ-
ωνικῶν ψήφων ὑπὸ δεκαπλασίων κοσμοπολιτικῶν, μόνον
φάρμακον ὑποδεικνύεται ἢ ἰδρυσις ὁμοσπονδικῆς Βουλῆς
οἷα ἢ ἐν Ἀμερικῇ καὶ Γερμανίᾳ; ἢ τὴν οὐδόλως ἀπειλοῦσα
τὴν ὑπεροχὴν τῆς σαξωνικῆς φυλῆς, θέλει ἔχει μόνον ἐνο-
λὴν νὰ συσφίξῃ τὰς ἐπαρμένους δυνάμεις τῆς ἀπεράντου
ἀγγλικῆς αὐτοκρατορίας εἰς δέσμην ὑπὸ τε ἐμπορικὴν καὶ
στρατιωτικὴν ἐποψ.ν πρωτοφανῆ καὶ ὄντως φοβεράν. Ἄν τὸ
μεγαλόεργον ἐπιτύχῃ, θέλει ἐξ ἅπαντος ἀναδειχθῆ καὶ
κατὰ ξηρὰν οἷα καὶ κατὰ θάλασσαν, ἦτοι κοσμοκράτειρα
ἢ ἀγγλικὴ ὁμοσπονδία, ἐν περιπτώσει ὅμως ἀποτυχίας ἐν-
δέχεται νὰ ἐπισκίψῃ ἐπ' αὐτῆς ἢ καθ' ἑκάστην προλεγο-
μένην τοῦ Γλάδστωνος συμφορὰν. Ἄλλ' ἐκ τῶν ἀπαι-
σιῶν τοῦ ἀνδρὸς προρρήσεων οὐδεμίαν εἶδομεν μέχρι τούτου
πληρωθεῖσαν. Δύσκολον δὲ φαίνεται ἡμῖν νὰ προσημῆται ὁ
ἀγγλικὸς λαὸς κατὰ τὰς προσημῆς ἐκλογὰς τὸν κοκκόμαν-
τιν τοῦτον κυβερνήτου τοιαύτας ἐκτυλίσσοντος ἀκαταπύ-
στως πρὸ τῶν ὀρθολογικῶν αὐτοῦ μεγαλοπρεπεῖς ὀπτασίας
καὶ πολλὰς ἤδη τούτων εἰς πράγματα μεταβαλόντος.

(1) Βλ. ἄρθρον Τοιχατσῆ ἐν τῇ «Βρεταν. Ἐπιθεωρήσει» τῆς 8
Αὐγούστου.

Περὶ τῆς Γαλλίας οὐδὲν ἄλλο ἔχομεν νὰ εἰπωμεν εἰμὴ μόνον οὐτὶ ἐξηκολούθησεν ἐν αὐτῇ τὸ δημοκρατικὸν πολιτεύμα ριζοφουστὸν καὶ ἀνθιστάμενον εἰς πᾶσαν ἔφοδον τῶν ἐσωτερικῶν ἐχθρῶν. Τὸ μόνον ἀπομένον ζήτημα εἶναι, ἂν δύναται δημοκρατικῶς νὰ διαγωνισθῇ ἐν Εὐρώπῃ διπλωματικῶς καὶ στρατιωτικῶς πρὸς τὰς γείτονας στρατιωτικὰς μοναρχίας. Οἱ φρονούντες τοῦτο ἀδύνατον παρατηροῦσιν, ὅτι τὰ τελευταῖα γυμνάσια ἀπέδειξαν ἐλλιπέστατον τὸν ἀπὸ δεκαετίας ὀργανιζόμενον γαλλικὸν στρατὸν, ἡ δὲ διπλωματία αὐτῆς, οὐδὲν ὑπὲρ ἐκωτῆς καὶ ἐλάχιστα ὑπὲρ τῶν ἄλλων ζητήματα ἐν Βερολίῳ, οὐδὲ ταῦτα κατώρθωσε νὰ λάβῃ. Εὐχόμενοι ν' ἀποδειχθῇ προσεχῶς ἡ θεωρία αὕτη ἐσφαλμένη καὶ ν' ἀνακτήσῃ τὴν πρέπουσαν αὐτῇ θέσιν ἢ μόνῃ ἡμῶν πρόστατις, δύσκολον εἶναι ἡμῖν ἐπὶ τοῦ παρόντος ν' ἀποφανθῶμεν κατὰ πόσον πρέπει ν' ἀποδοθῇ εἰς ἀφ' ἑαυτῆς καὶ κατὰ πόσον εἰς δημοκρατικὴν ἀδυναμίαν ἢ παρατεινόμενη αὐτῆς ἀπὸ τῶν εὐρωπαϊκῶν πραγμάτων ἐποχῆ.

Κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὴν ἡσυχάζουσαν Γαλλίαν ἡ Ἰταλία, μετανοήσασα, ὡς φαίνεται δι' ἣν ἔδειξεν ἀφιλοκέρδειαν ἀπελθούσα ἀνευ λαφύρων ἐκ Βερολίνου, διήλθε τὸ ἔτος στρέρουσα περὶ ἐκωτῆν ἀνήσυχον βλέμματα πρὸς ἀνεύρεσιν οἷας δῆποτε ἀποζημιώσεως, καὶ ὅτε μὲν τὴν ἀλύτρωτον Ἰταλίαν, ὅτε δὲ τὴν Τύνδα ἢ τὴν ἀλβανικὴν παραλίαν μάστιν ἐπιφθαλμιώσα. Ἀτυχιστάτη πρὸ πάντων ὑπῆρξεν ἡ τελευταία αὐτῆς διπλωματικὴ ἐκστρατεία, ἀπαιτούσης ἀνάλογον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Ἰταλῶν ὑπηκόων ἐν Αἰγύπτῳ μερίδα ἐπιρροῆς, χωρὶς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὅτι, ἂν τοιαύτη ὑπερίσχυε θεωρία, ἡ πρώτη ἀναντιρρήτως θέσις ἀνήκει εἰς τὴν Ἑλλάδα, πολὺ πλείονας ἢ πᾶσαι ὁμοῦ αἱ λοιπαὶ δύναμεις ἔχουσαν παρὰ τὸν Νεῖλον ἀποίκους. Ἄλλ' ἢ ἐν ξένη χώρα ἐπιρροὴν ἀπονέμεται δυστυχῶς ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος τῶν ἐν αὐτῇ συμφερόντων, ἀλλὰ τοῦ προχείρου πρὸς ὑποστήριξιν αὐτῶν στόλου καὶ στρατοῦ. Εἰς μόνον τὰ ἐσωτερικὰ ζητήματα λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ πλειονότης, τὰ δὲ διεθνή λύονται διὰ σφαιρῶν καὶ οὐχὶ διὰ σφαιρικῶν.

Ἐν Γερμανίᾳ ἐξακολουθεῖ ὁ ἀδυσώπητος καγκελάριος συμμαχῶν μετὰ τῶν κληρικῶν πρὸς ἐξόντωσιν τοῦ κοινωνισμοῦ, καὶ κατ' οὐδένα τρόπον στέργων νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι κηρυχθεὶς ὑπέρμαχος τοῦ προστατευτικοῦ συστήματος, τοῦ παρεχόντος ἄδρᾳ κέρδη εἰς τινὰς βιομηχάνους καὶ ἀνώτερον μισθὸν εἰς τοὺς ἐργάτας ἐπὶ ἀδίκῃ ζημίᾳ τῶν καταναλωτῶν, πρέπει ἐξ ἀπάντος νὰ καταταχθῇ καὶ οὗτος μετὰ τῶν ἀθιαιρέτως τροποποιούντων τὸν νόμον τῆς προσφοράς καὶ τῆς ζητήσεως, ἥτοι τῶν κοινωνιστῶν.

Ἡ Ρωμουνία κατώρθωσε τέλος πάντων τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῆς, ἀφοῦ κατὰ τὸ ἡμισυ μόνον ἐξετέλεσε τὰς περὶ ἑβραίων διατάξεις τοῦ Συνεδρίου. Τὴν ὑπὲρ τούτων ζητηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Βαδδινγκτῶνος ἰσονομίαν, καίτοι δικαιοσάτην κατ' ἀρχὴν, νομίζομεν οὐχ ἤττον, ὅτι καθιστῶσιν ἀδικον ἐν τῇ ἐφαρμογῇ αἱ ἰδιαιτέραν τῆς χώρας περιστάσεις. Τὸ Ἰσραηλιτικὸν ζήτημα, οὐδὲν ἔχει ἐν Ρωμουνίᾳ κοινὸν πρὸς τὴν θρησκευτικὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ἀφορᾷ ἀπλῶς εἰς τὸν περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνα. Ἡ θέσις τῶν Ρωμούνων πρὸς τοὺς ἑβραίους εἶναι ἀκριβῶς οἷα ἡ τῶν ἐν Καλλιφορνίᾳ Ἀμερικανῶν πρὸς τοὺς Κινέζους. Ἀμρότεροι αἱ φυλαὶ τῶν ἐπιλυθῶν τούτων διακρίνονται διὰ τὴν πανουργίαν, τὴν ὑπουλοσύνην, τὴν ὀλιγάρκειαν καὶ πρὸ πάντων τὴν πολυτοκίαν, καθιστώσας δυσχερέστατον τὸν πρὸς αὐτὰς διαγωνισμὸν τοῦ ἰθαγενοῦς ἐργάτου, μὴ δυναμένου οὔτε δι' ἐνὸς κρομβίου ἢ δρακὸς ὀρύξης ν' ἀποζήτη, οὔτε ἰσάριθμα τέκνα νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν πατρίδα. Ἄλλ' ἐν Ἀμερικῇ ἐργάζονται τοὐλάχιστον διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν οἱ Σῖναι, ἐνῶ ἐν Ρωμουνίᾳ οὐδέποτε ἔτυχε εἰς διὰ τῆμα πολλῶν ἐτῶν νὰ ἴδωμεν σκάπτοντα ἢ ἀχθοφοροῦντα Ἰουδαίον. Οὐδόλως ἐννοοῦμεν διὰ τούτου, ὅτι ἀρχὰ μένουσι τὰ τέκνα τοῦ Ἰσραὴλ, ἀλλὰ μόνον, ὅτι οὐδὲ σταγόνα τοῦ ἰδρωτὸς αὐτῶν κατέπιεν ἡ ρωμουνικὴ γῆ, ἡ ἀπειλουμένη

σήμερον νὰ καταστῇ διὰ τῆς τοκογλυφίας ἐβραϊκῆ. Ἄν τὸ δημοκρατικώτατον πάντων ἀμερικανικὸν πολιτεύμα ἐπιτρέπῃ τὴν κυβερνητικὴν ἀμυναν κατὰ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν Σινῶν, δὲν βλέπομεν ἐν ὀνόματι τίνος δόγματος ἐπιβάλλεται τοῖς ρωμοῦνοις νὰ κρημνίσωσι πάντα κατὰ τῆς ἐβραϊκῆς πλημμύρας φραγμῶν.

Ἐπὶ τῆς Ἰσπανίας εἰλικύσαν τὴν προσοχὴν μόναι τῶν βασιλοκτονῶν καὶ τῶν ποταμῶν αὐτῆς αἱ παρεκτροπαί. Αἱ τελευταῖαι αὗται παρέσχον ἡμῖν ἀφορμὴν νὰ παρατηρήτωμεν παρήγορον τι φαινόμενον, ὅτι, ἂν τινὸς ἐξέλτεται, ὡς ἰσχυρίζονται τινες, ἐκ τοῦ κόσμου ἢ πίστις, ἀμείωτον τοῦλάχιστον παρεμένει τὸ αἶθρημα τοῦ ἐλέους.

Καὶ τοὶ τὸν μεσαιωνικὸν Πῖον Θ' διελέχθη ἀρχιερεὺς οὐδόλως παραδεχόμενος ὅτι τὸ ἅγιον Πνεῦμα εἶναι ἀδιάλλακτον πρὸς τὸν ὄρθον λόγον καὶ εἰλικρινῶς ἐπιδιώκων συμβιβασμὸν μετὰ τούτων, ἡ ἀρχαία ἐν τούτοις ἔρις τοῦ Κάλχαντος πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα ἐξηκολούθησε καθ' ὅλον τὸ ἔτος ταραττούσα τὰ κράτη τῆς Δύσεως. Τὸ δὲ ὄντως περίεργον εἶναι, ὅτι τοὺς μὲν ἐχθροὺς τῆς ἐκκλησίας κατώρθωσεν ὁ Ποντίφηξ νὰ πείθῃ περὶ τῆς ἀνάγκης διαλλαγῆς ἀπρόσοιτοι δέει τὰς φρονίμους αὐτοῦ συμβουλὰς εἰσι μόνοι οἱ ὑπέρμαχοι αὐτῆς, ἐνθυμίζοντες ἀδιακόπως εἰς τὸν καθήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ ἁγίου Πέτρου, ὅτι ἡ ἐκκλησία πρὶν ἀναθεματίσῃ τὴν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως, τὴν θρησκευτικὴν ἰσότητα καὶ τοὺς ἄλλους διέποντας τὰς σήμερον κοινωνίας θεσμοὺς, ἐφρόντισε νὰ κηρύξῃ ἀναμάρτητον τὸ στόμα ὅσο ἀπήγγειλε τὴν ἀνέκκλητον κατάληκιν. Ἐνθεομίματος μετὰ τὸν Πάπαν ὀπαδὸς τῆς συνδιαλλαγῆς φαίνεται ἂν σήμερον ὁ Βισμάρκ' πολὺ ἐν τούτοις ἀμφιβάλλομεν ἂν θέλει ἀθήσῃ τὴν παλιμβουλίαν μέτρι καταργήσεως τῶν νόμων τοῦ Μαῖου. Ἡ Ἰταλία ἐνόμισεν ὅτι ἤθελεν ἐξομαλύνει πᾶσαν δυσκολίαν ἐφαρμόζουσα τὴν μυστηριώδη κηδούρειον συνταγὴν *αὐτὸς ὁ θεὸς ἐκκλησίας ἐν αὐτῷ ὁ θεὸς κρᾶτεῖο*. Ὅπως οὖν πολλά ἄλλα τοιαῦτα ἤχησάν ἀποφθέγματα, εἰρήθη καὶ τοῦτο ἀπεδέκτον λογικῆς ἐρμηνείας, πολλοὶ δὲ εἰσι σήμερον οἱ ἀμφιβάλλοντες ἂν αὐτὸς ὁ Καθὼς ἐνόμιε τί ἤθελε νὰ εἴπῃ. Ἡ Γαλλία μετέσχε τοῦ ἀγῶνος διὰ τοῦ περιβοήτου ἐβδόμου ἐκθροῦ, ὅπερ ἐπὶ τεῦ παρόντος προξενεῖ πολὺ μείζονα ἀμηχανίαν εἰς τοὺς νομοθετήσαντας αὐτὸ ἢ τοὺς κληρικούς. Ἐν Βελγίῳ ἄλλος τις πολὺ ἠπιώτερος τούτου νόμος ἐξήγειρε εἰς τοιοῦτον βαθμὸν τὸν ζῆλον τῶν ἱερέων, ὥστε κηρύττονται ἔτοιμοι νὰ ὑποστῶσιν ἀθρόοι τὸ μαρτύριον, ἐν μόνον πρᾶγμα λητματοῦντες, ὅτι ἂν ὑπάρχῃ ἀκόμη μαρτύρων ἀφθονία, δύσκολος ἀφ' ἐτέρου καθίσταται σήμερον ἡ εὐρεσις δημίων. Ἐν τῷ τοιοῦτῳ κινεῶν μόνοι οἱ Ἑλβετοί, ἐμφοροῦμενοι εἰλικρινοῦς πόθου καταπίσεως τῶν ἀγῶνων τούτων ἐρίδων ἐσκέφθησαν ὅτι ἡδύνατο νὰ καθίσταται τοῦτο, χωριζομένης ἐντελῶς τῆς ἐκκλησίας ἀπὸ τοῦ κράτους διὰ τῆς καταργήσεως τοῦ ἰσολογισμοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν. Ἀλλὰ μετὰ μακρὰν καὶ εὐσυνειδήτην ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος ὑπ' ὄψιν αὐτοῦ τὰς ἐπιφύεις τὰ ὑπὲρ τοῦ μέτρου τούτου καὶ τὰ κατ' αὐτοῦ ἐπιχειρήματα εὐρέθησαν οὕτω ἀκριβῶς ἰσοβαρῆ, ὥστε μετὰ πλείστας πολυώρους συνεδριάσεις τοῦ Μεγ. Συμβουλίου ἀπέληξεν ἡ συζήτησις εἰς ἀναβολὴν τοῦ νομοσχεδίου. Εὐκόλον τῷ ὄντι εἶναι νὰ εἴπῃ τις ὅτι καθῆκον τοῦ κράτους εἶναι νὰ ἐκείδῃ νόμους καὶ οὐχὶ δόγματα, ἀλλὰ καὶ ἐπίσης ἐναπόδεικτον ὅτι, ἀφοῦ τὰ δόγματα ταῦτα μεγίστην ἀσκούσι ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς διαγωγῆς καὶ τῶν πολιτικῶν πεποιθήσεων, ὁ παρὰ χωρῶν τῆ ἐκκλησίας ἀπόλυτον ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν συνειδήσεων παρέχει αὐτῇ ὑποχείριον καὶ τὴν πολιτείαν. Ὅπως δῆποτε ἐκ τῆς ἀποτυχούσης αὐτῆς ἐν Ἑλβετίᾳ ἀποπειρὰς ἀποδεικνύεται ἀναπίδεκτον λύσεως τὸ ζήτημα καὶ ἐπὶ πολὺν εἰσέτι καταδεδικασμέναι αἱ κυβερνήσεις τῆς Εὐρώπης εἰς τοιαύτην ὀχληρὰν κατὰ τῆς ἐκκλησίας πάλιν. Ἐνῶ δὲ τοιαύτη νέμεται τὴν Δύσιν θρησκευτικὴ ἀνεμοζάλη, κατήγορεῖται ἐν

ἐπισήμοις ἐγγράφοις ἐπὶ φανατισμῷ τὸ μόνον ἴσως ἐντελῶς ἐλεύθερον τοῦ μολύσματος τούτου ἔθνος, οἱ Ἕλληνες ἡμεῖς, οἵτινες ἀνευ σπαραγμῶν καὶ ἀγώνων, ἐπετύχομεν χωρὶς κῶν νὰ τὸ ἐνοήσωμεν τοῦ μύτην ὑπὸ τῶν κατηγορῶν ἡμῶν ἐπιδιωκομένου σκοποῦ. Παρὰ τῷ σήμερον Ἕλληνη ὁ χωρισμὸς μεταξύ κράτους καὶ δόγματος εἶναι τοσοῦτον μᾶλλον πλήρης, καθ' ὅσον ἐκτελεῖται ἐν αὐτῷ τῷ περιβόλῳ τῆς συνηθίσεως, ἐλαχίστης ἀσκούσης τῆς θρησκευτικῆς πίστεως ἐπὶ τῶν πράξεων αὐτοῦ ἐπιρροῆς. Ὁ ἐσωτερικὸς οὗτος διχασμὸς ἐπέτρεψεν εἰς ἡμᾶς, καὶ μόνους ἡμᾶς, νὰ συνταυτίσωμεν τὴν ἀποστολὴν τοῦ κράτους καὶ τῆς ἐκκλησίας, ἀπαιτοῦντες μὲν παρ' αὐτῆς νὰ ὀδηγήσῃ τὰς ἡμετέρας ψυχὰς εἰς οὐρανὸν πρὸ πάντων ὅμως ἡμᾶς αὐτοῦ εἰς τὴν ποθητὴν πρωτεύουσαν τοῦ Ἕλλητισμοῦ. Ταῦτα δύνανται ἴσως νὰ φανῶσι ὄζοντα κατὰ τι ὀρθολογιμοῦ κατ' οὐδένα ὅμως τρόπον δικαιολογοῦντας μομφὴν ἐπὶ φανατισμῷ.

Ἐν τῇ ἐπιθεωρήσει ταύτῃ τῶν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος γενομένων ἐν μόνον ἔθνος παρελείψαμεν, τὸ ἡμέτερον οὐχὶ βεβαίως ἐκ λήθης ἀλλὰ διότι ἀδύνατον εἶναι ἡμῖν νὰ σημειώσωμεν τι μὴ συμβᾶν ἀπαρallάτως κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη καὶ μὴ συμβησόμενον πιθανῶς κατὰ τὰ ἐπιόντα. Ὡς γαλῆ παιζούσα μετὴν οὐρανῆς, ἀπὸ πολλοῦ στρεφόμεθα καὶ ἐπὶ πολὺ ἴσως θέλομεν στρέφασθαι περὶ τὸν αὐτὸν ἐλαττωματικὸν κύκλον. Οὐδὲν θέλοντες νὰ εἴπωμεν δυσάρεστον κατὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην ἡμέραν, ζητοῦμεν παντὶ τρόπῳ νὰ πεισθώμεν ὅτι ἀληθεύει ἡ ρήτρα καθ' ἣν τὰ εὐτυχηῖ ἔθρου δὲν ἔχουσι ἰστορίαν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον REUTER

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 31)12 Ἰανουαρ. ὥρα 6,36 π.μ. Ὁ ἐν Βερολίῳ ἰερατικός ἀναποκριτὴς τοῦ «Χρόνου» λέγει, ὅτι μετ' ὅλας τὰς καθησυχαστικὰς ἐκ Πετρούπολεως διαβεβαιώσεις τὸ μεταξὺ Γερμανίας καὶ Ρωσίας πνεῦμα ἐξακολουθεῖ νὰ ἦναι δυσμενές.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν τῆς Γαλλίας ἀπέλυσε τῆς ὑπηρεσίας τοὺς ὑπ' αὐτὸν τμηματάρχας καὶ ἀντικατέστησεν αὐτοὺς δι' ἄλλων.

Τρέχουσα τιμὴ τῶν ἀγγλικῶν χρονογράφων εἶναι	97 3/4
τῶν αἰγυπτιακῶν τῶν 5 ο)ο	83 3/8
" " " 6 ο)ο	55 1/2
τῶν τουρκικῶν τῶν 5 ο)ο	9 7/8

Πρακτορεῖον HAVAS

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 30)11 Ἰανουαρ. ὥρ. 6,20 μ. μ. Ὁ παρισινὸς «Χρόνος» λέγει ὅτι ἡ Ἀγγλία εἰσέτι δὲν προσεχώρησεν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Βάδδινγκτων προταθεῖσαν νέαν γραμμὴν τῶν ἠλληγοτουρκικῶν ὁρίων, ἣν ἡ Ἀυστρία, ἡ Γερμανία, ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Ρωσία ἐπέδοκίμασαν.

Κ)ΠΟΛΙΣ αὐθήμερ. ὥρ. 10,5'. Τὸ ἀγγλοτουρκικὸν ἐπιπέδιον καθολοκληρίαν ἐτελείωσε. Ὁ μολλᾶς Ἀχμέτ Τερικ ἀπεφυλακίσθη καὶ θέλει ἀναχωρήσει εἰς Χιον. Αἱ ἐπίσημοι σχέσεις ἐπανελήφθησαν ὁ δὲ Σουλτάνος εἰδέχθη σήμερον τὸν σὴρ Λαγυάρδον.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ αὐθήμερ. Διαδίδεται ἐκ νέου ἡ φήμη περὶ παραίτησιν τοῦ Τζάρου.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ αὐθήμερ. Ὁ κ. Ἐζαρκὸς πρᾶκτωρ τῆς Ρωμοῦνίας ἐν Ρώμῃ διορίσθη πλρεξούσιος ὑπουργὸς ἐν Ἀθήναις, θίλει δὲ μένει ἐν Ρώμῃ μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ διαδόχου αὐτοῦ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ὁρθρου βαθέως κανονιοβολισμοὶ ἀπὸ τοῦ λόφου τῶν νυμφῶν, καὶ αἱ μουσικαὶ τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων ἀνὰ τὰς ὁδοὺς παιανίζουσαι τὸ ἑθνικὸν ἄμικ χαιρετίζουσι τὸν νέον ἔτος 1880. Ἐπὶ τῇ εορτῇ ταύτῃ τελεσθήσεται τὴν 10 π. μ. ὥραν δεξολογία ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Μητροπόλεως, ἐν ᾗ θὰ παρευρεθῶσιν αἱ ΛΑ. ΜΜ. ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασίλισσα, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ξένων δυνάμεων, τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, τὸ προεδρεῖον τῆς βουλῆς καὶ οἱ

βουλευταὶ, οἱ φέροντες τὸν μεγαλόστχυρον τοῦ Σωτήρος καὶ πάντες οἱ ἐν τέλει. Ἀπὸ δὲ τῆς Μητροπόλεως μέχρι τῶν ἀνακτόρων θέλουσι περαταχθῆ τὰ ἐνταῦθα στρατιωτικὰ σώματα.

— Διὰ τοῦ χθὲς καταπλεύσαντος ἐκ Κωνσταντινουπόλεως αὐστριακοῦ ἀτμοπλοίου ἐπανῆλθεν ὁ ταγματάρχης καὶ ὑπασιπστής τοῦ βασιλέως κ. Π. Κολοκοτρώνης μέλος τῆς ἐπὶ τῆς διαρρυθμίσεως τῶν ὁρίων ἑλληνικῆς ἐπιτροπῆς.

— Ἐν τῇ χθεσινῇ συνεδριάσει τοῦ γενικοῦ συμβουλίου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὠρίσθη τὸ διανεμητέον μέρος τῆς ληξάσεως 6' ἐξαμηνίας 1879 εἰς δρ. 124. Τὸ μέρος τῆς 4' ἐξαμηνίας τοῦ 1879 ἦν δρ. 122,20.

— Παρὰ τὸ ἐπικρατοῦν καθ' ὅλην τὴν χθεσινὴν ἡμέραν ψυχὸς ἰκανῶς ζωηρὰ ἦν μετὰ μεσημβρίαν ἐν τῇ ὁδῷ Ἐρμου ἡ συρροὴ ἀνθρώπων προπεμπόντων κατ' ἐπικρατῆσαν ἔθιμον τὸ λήξαν ἔτος διὰ κραυγῶν, θορύβου καὶ συριγμάτων.

— Ἀφίκετο προχθὲς ἐκ Κορίνθου ὁ ὑπαρχηγὸς τοῦ κατὰ τὴν Πελοπόννησον στρατοῦ συνταγματάρχης Χ. Ζυμβρακάκης.

— Χάριν τῶν παιδῶν δίδεται σήμερον ἐν τῷ θεάτρῳ ἡμερηθία παράστασις ἀρχομένη τὴν 2 μ. μ. ὥραν.

— Ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας ὁ παρὰ τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν οικονομικῶν γραμματεὺς ἀ. τᾶξως κ. Γεώργιος Δρόσος.

— Τὸ βασιλικὸν διάταγμα, δι' οὗ ἀπονέμεται χάρις εἰς πολλοὺς καταδίκους, δημοσιεύεται περὶ τὸ τέλος τῆς ἐβδομάδος ταύτης ἀφοῦ ἐκτυπωθῆ ἐν τῷ ἐθνικῷ τυπογραφεῖῳ.

— Ἀναχωρεῖ προσεχῶς εἰς Βιέννην ὁ ἐπιτετραμμένος τὰ τῆς Γερμανίας κ. Πλέσεν, ἐπανερχόμενος εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ παρὰ τῇ αὐτοῖσι πρεσβείᾳ.

— Ὁ κ. Σεβαστόπουλος παρεπιδημῶν ἐκ Λονδίνου κατ' αὐτὰς ἐνταῦθα προσήνεγκεν εἰς τὸν Διδασκαλικὸν σύλλογον ἑκατὸν ἀντίτυπα τοῦ «Περὶ χρησιμότητος τῶν πτηνῶν πονήματος τοῦ κ. Μαυρουδῆ καὶ ἑκατὸν νέας δραχμὰς».

— Φιλάνθρωπος κυρία ἀπέστειλε χθὲς ἀνώνυμω εἰς τὸ Πτωχοκομεῖον 50 ὀκάδας κρέατος, 50 ὀκάδας οἴνου καὶ 15 ὀκάδας σύκων.

— Ἀπὸ τοῦ μεσονυκτίου ἤρξατο πίπτουσα ἐν τῇ πόλει χιὼν λευκάνασα τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς στέγας τῶν οἰκιῶν.

— Ὁ κ. Ἰππ. Γκὲς διορίσθη ἀ γραμματεὺς τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐμπορικῷ γραφείῳ τῆς Γαλλικῆς πρεσβείας.

— Διὰ τοῦ χθὲς ἀναχωρήσαντος ἀτμοπλοίου τοῦ κύκλου ἀνεχώρησαν διὰ Σπάρτην ἡ χίρα τοῦ μακαρίτου Πανάκου μετὰ τοῦ πατρὸς τῆς κ. Α. Βαλασοπούλου.

— Ὁ καθηγητὴς κ. Μαργαρίτης Γ. Δήμιτσας ἐδημοσίευσεν χθὲς ἐν ἐνὶ τεύχει ἐλεγχον τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας τοῦ Ε. Κεϊπέρτου ὡς πρὸς τὴν Μακεδονίαν. Ἐν τέλει προσέρτηται καὶ κριτικὴ μελέτη περὶ τῆς διαφορᾶς τῆς Θεσσαλονικῆς ἀπὸ τῆς Θέρμης.

— Ὁ «Νεολόγος» τῆς Κ)πόλεως γράφει τὰ ἐπόμενα. «Αἱ περὶ τοῦ ἑλλήν. ζητήματος διαπραγματεύσεις, δὲν διεκόπησαν μὲν εἰσέτι ἐπισήμως, ἀλλ' οὐχ ἤττον καὶ ἀν συγκροτηθῆ ἡ πολυθρύλλητος δεκάτη συνεδρίασις, οὐδὲν βεβαίως ἐξ αὐτῆς προσδοκᾶται αἴσιον, ἐκτὸς τῆς συντάξεως καὶ ὑπογραφῆς τοῦ περὶ διακοπῆς τῶν διαπραγματεύσεων πρωτοκόλλου. Τοῦλάχιστον μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης δὲν ὑπεγράφη τὸ περὶ τῆς τουρκικῆς ὀροθετικῆς γραμμῆς αὐτοκρατορικὸν διάταγμα μολονότι προχθὲς τετάρτην, ὁ τῆς Γαλλίας κ. Φουρνιὲ μεταβάς παρὰ τῷ Σουλτάνῳ συνδιελέχθη μετ' αὐτοῦ περὶ τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων, ἰδίᾳ δὲ, καθὰ ὑποτίθεται, περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ, ὅπερ ἐξηγεῖ ἄλλως καὶ τὴν γλῶσσαν τῆς «Βακῆτ».

— Ἡ Ἰ. Πύλη ἀπέστειλεν εἰς τὰς ξένας πρεσβεῖας διακοίνωσιν αἰτούσα τὴν κατάργησιν τοῦ νόμου περὶ προσωπικῆς κρατήσεως διὰ χρεπ.

Εορτάζουσι

σήμερον εορτήν του Αγίου Βασιλείου, αϊ κ. κ. Βασιλική 'Αθ. Πετρεζά, Β. Ζέρμα, Β. Αντωνοπούλου, Β. Ανδρονίκου, Β. Ζορμπά, Β. 'Αρτέμη, Β. Παπατσώνη, Β. Ράδου Οϊ κ. κ. Βασίλειος Σαπουνητζάκης, Β. Νικολόπουλος, Β. Πετρεζάς, Β. Κάβας, Β. Λεονάρδος, Β. Βασιλειάδης, Β. Παπαδόκης, Β. Ρομβοτσάνος, Β. Φιλίππιδης, Β. Σπαχής, Β. Σταματόπουλος.

Δέν εορτάζουσιν

αϊ κ. κ. Β. Λεβίδη, Β. Χατζίσκου. Οϊ κ. κ. Β. Σχινάς, Β. Μελάς, Β. Βουδούρης, Β. Γεωργιάδης, Β. Παμπούκης, Β. Βαγιανέλης, Β. Α. Βαλασάκης, Β. Σαδούκας και Β. Μ. 'Αναγνώστου.

ΟΙΝΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΘΕΟΦΙΛΑΤΟΥ

Παλαϊός τριετής μέλας και λευκός πωλείται εν τῷ καταστήματι τῶν κυριῶν Ε. Κυριαζῆ και Σας ἀπέναντι του ξενοδοχείου ἡ Σφαιρα.

Του μέλανος ἡ φιάλη ἐπιστρεφόμενη πωλεῖται δραχμῆς, τῆ δὲ λευκοῦ λεπτῶν ἐννενήκοντα.

Ἡ ποιότης του εἴνου τούτου εἶναι ἐκ τῶν ἀρίστων Συνιστᾶται και προσφέρεται φυσικός, ἀμιγῆς, θρεπτικός και ὑγιέστατος.

Ἡ λαμπρά ἐντύπωσις, ἣν ἐμποιεῖ και ἡ καθ' ἐκάστην ἐπεκτεινομένην χρῆσις αὐτοῦ και ἡ κατά προτίμησιν μεθ' ἧς τυγχάνει δεξιώσεως εἶναι ἀποχωρῶσα σύστασις και ἐγγύησις εἰς τοῦς καταναλωτάς. (E-75 δ)

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ΑΣΠΡΟΡΡΟΥΧΩΝ ΚΑΙ ΚΑΠΕΛΩΝ

3-Ύδός Ντέκα-3

(Στένον Μητροπόλεως, οἰκία 'Ανεμογιάννη)

Εἰδοποιεῖται τὸ κοινὸν ὅτι ἡ κυρία Μαρία Φραγκιζ, τῶς διευθύνουσα τὸ τῆς οὐπτικῆς τμήμα του ἐργοστασίου του συλλογῶν τῶν κυριῶν, ἠνέωξεν ἴδιον ἐργοστάσιον ἀσπρορρούχων ὑπὸ τῆν διεύθυνσιν τῆς, προσλαβοῦσα διὰ τὴν κατασκευὴν γυναικείων **Καπέλων** τὴν συνεργάτιδα τῆς μακαρίτιδος **Μαρίας Περσάκη**.

Οἱ προσερχόμενοι εὐχαριστηθῶσονται. Διὰ παραγγελίας ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἀπευθυντέον πρὸς τὴν ἰδίαν ἐν τῇ ἀνω διευθύσει.

Δέχεται παραγγελίας παντὸς εἴδους **Ἀσπρορρούχων** και **Καπέλων**. [Δ-726 η]

ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΙΚΟΥ ΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟΥ

ΕΦΟΡΙΑ

γνώστοποιεῖ, ὅτι πᾶς ὁ ἔχων ἀνάγκην νοσοκόμων δύνανται νὰ ζητήσῃ αὐτάς ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ του συλλογῶν τῶν κυριῶν, κειμένῳ ἀπέναντι τῆς ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς λεωφόρου Ἀμαλίας. [Δ 607-ιζ]

Καναρένεα πρώτης ποιότητος και καλλήφωνα πωλοῦνται ἀντι τιμῶν μειριῶν εἰς τὸ παραπλεύρωσ τῆς Χρυσοσηλαιωπίσεως κείμενον οἶνοπωλεσιον του κ. Γ. Χαλκιοπούλου ἡ **Μάη**. [E51-ιβ]

Οἱ Δατόμοι του Πειραιῶς ἀνέθεσαν τὴν πώλησιν τῆς παρ' αὐτῶν ἐξαγομένης οἰκοδομησίμου ὕλης παντὸς εἴδους λίθων, εἰς ἐταιρίαν, πρὸς διευκόλυνσιν αὐτῶν και τῶν ἔχόντων ἀνάγκην. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἀποτανήτωσαν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐταιρίας κείμενον ἐν Πειραιεῖ, παρὰ τῷ Συμβουλευιογραφείῳ Ν. Βουτυρά, ὁδὸς Τσακμάδου. Πληροφορίαι ὡσαύτως δίδονται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ παντοπωλείῳ Δημητρίου Παπαδάκη, κείμενον ὀπισθεν τῆς Δημαρχίας ὁδὸς Σωκράτους ἀριθ. 25. [E 83-γ]

Εἰς τὸ ἐνταῦθα ἀντικρῶ τῆς Πρωτοφυλακῆς χρυσοχοεῖον του κ. Ἰωαν. Ἀλαγιάννη δίδονται χρήματά ἐπὶ ἐνεχύρῳ ἐν γένει. (E-50 θ)

**ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ
ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΕΙΟΝ
ΑΘΗΝΩΝ
Ν. ΚΑΡΤΕΡΑΚΗ
4 ΟΔΟΣ ΑΘΗΝΑΣ 4**

ΑΠΟΘΗΚΗ

ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΩΝ ΦΑΡΜΑΚΩΝ

Φαρμακευτικῶν ἐπιμασίων (Specialités) Σεραπίων, Οἶνων τῆς Κίνας και σιδηρούχων του Grimault και Bugeaud.

Σεραπίων ἀντισηχικῶν του Flou. Κίνας του Laroche τονικο-στυμαχικῆς.

Καταποτίων και Καψυλίων ἐξ ἐλαίου του Ὀνίσκου, του κίκεως, του Βύκαλλου, του Σαντάλ, και κρεσσότου του Dartois κλπ.

Πάστας (κόνεως) πικρῶν ἀμυγδάλων διὰ τὴν ἀδρότητα και λευκότητα του δέρματος.

Τέϊον ἀγγλικὸν

ἀ. ποιότητος

Φαρίνας Γαλακτο-Ελβετικῆς τῆς μάλλον θρεπτικῆς τροφῆς διὰ παιδας και ἀδυνάτους στομάχους.

Γάλακτος Ἐλβετικοῦ συμπεπικνωμένου, τῆς ὑγιεινοτέρας και προσφορωτέρας σήμερον τροφῆς διὰ τὰ βρέφη.

Ἐμπλάστρων Ἀμερικανικῶν του Ἀλλοκ τῶν κατ' ἐξοχὴν ἀντινευματικῶν.

Ἐλαίου του Ὀνίσκου (Μουρούνας) του Χόκ (Hogg) και εἰς ποσότητα τῆς Χριστιανίας καθαροῦ και προσφάτου.

Φωτογραφικῶν εἰδῶν ἐν γένει και Χάρτου Ἀλμπουμινέ.

THE NOIR

qualité superieure

**ΖΗΤΗΤΕΟΝ ΕΝ ΟΔΩ ΑΘΗΝΑΣ 4 ΠΛΗΣΙΟΝ
Μ. ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ ΥΠΟ ΤΗΝ ΟΙΚΙΑΝ ΜΑΥΡΟΜΑΤΗ**

[E 79-6]

**ΤΕΙΟΝ
ΑΓΓΛΙΚΟΝ**

**ΔΟΤΗΝ
NOIR**

ΠΡΩΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ QUALITÉ SUPERIEURE

τῆς νέας συλλογῆς του 1879-80 ἐνομίσθη κατ' αὐτάς ἐκ τῶν πρώτων πηγῶν

ΕΝ ΤΩ ΚΕΝΤΡΙΚΩ

ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΕΙΩ ΑΘΗΝΩΝ

Ν. ΚΑΡΤΕΡΑΚΗ

4. - Ἐν ὁδῷ Ἀθηνᾶς - 4.

- Ὑπὸ τὴν οἰκίαν Μαυρομάτη πλησίον Μεγάλ. Μοναστηρίου. -

[E81-ς]

ΚΗΡΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΑΘΑΝ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΥ

(ὁδὸς Καπνικαρέας)

Ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ κατασκευάζονται και πωλοῦνται κηρέα λευκὰ διαφόρων ποιότητων και τιμῶν και ἰδίως τὰ χρήσιμα εἰς κηδεύεας και μνημόσυνα, πρὸς δρ. τέσσαρας τὴν ὀκά. [Δ 699 η]

Τὸ μετὰ του γνωστοῦ καφενέου Τόσσα συγκοινωνοῦν ξενοδοχείον ὁ **ΓΕΩΡΓΙΑΝΟΣ** γνωστοποιεῖ ὅτι ἀπὸ τῆς 7ης μ. μ. μέχρι τῆς πρώτης παρεῖ πατσά, διαφόρα κρύα φαγητά, σαλαμικά, οἶνους ἐκλεκτοῦς κλπ. Τὴ ἡμέραν ἀργεῖ. [E 58 ζ]

Διπλογράφος κάτοχος τῆς γαλλικῆς και μετὰ πλάστεις πλείστας ζητεῖ ἐμπορικὴν θέσιν. Διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον μας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΡΙΣΙΑΝΟΝ ΡΑΠΤΗΝ

73—Ὀδὸς Αἰόλου—73

Εὐρίσκεται πλουσία συλλογὴ τῶν νεωτάτων ἀγγλικῶν καὶ γαλλικῶν ὄρασματων. Τὸ κατάστημα ὑπόσχεται ἐντελεστάτην ἐργασίαν, ἔχον εἰς τὴν διάθεσιν τῆς πελατείας του δύο ἀρτι ἀφιχθέντας κόπτας, χρηματίσαντας εἰς τὰ κάλλιστα ἐν Εὐρώπῃ καταστήματα, τοὺς καλλιτέρους δὲ ἐργάτας ἐργαζομένους ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησίν των.

Αἱ τιμαὶ μένουσι πάντοτε αἱ αὐταί.

AU TAILLEUR PARISIEN

N° 73 Rue d' Eole N° 73.

Grand assortiment des hautes nouveautés an glaises et françaises. Deux coupeurs très habiles, nouvellement arrivés. Travail gracieux et très solide. Prix très modérés. [Δ 629—λζ]

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ καὶ ΚΟΤΖΙΑ

Ἐπιθεώρησις ὁδὸς Ἐρμού

Ἐκτυποῦνται ἐπισκεπτήρια στιγμιαίως. Ἐπίσης χαλκογραφημένα. Χαράσσονται σφραγίδες παντὸς εἶδους. Ἐπικεφαλίδες ἐπιστολῶν. Χάραξις ἐπὶ ὄλων τῶν μετάλλων.

Πωλεῖται γνήσιος ἀγγλικὸς σάπων. Ἀποθήκη καταστύχων τοῦ σπουδαίου καταστήματος Edler et Krise τοῦ Ἀνοθέρου. [Ε 60—δ]

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΑΙ

Περιέχοντες μεγάλους καὶ συμμετρικοὺς ἀριθμοὺς τῆς ἡμερομηνίας οὐ μόνον καθ' ἡμᾶς ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀστυκούς, τῶν ὁποίων συνάμα ἀναφέρονται καὶ αἱ καθ' ἡμέραν ἑορταὶ γαλλιστί, ὡς καὶ αἱ ἡμέτεραι ἑλληνιστί, ἔτι δὲ τὴν ὥραν τῆς ἀνατολῆς καὶ δύσεως καὶ τῆς σελήνης τὰς ἡμέρας, ἥτοι πᾶν τὸ ἀναγκαῖον εἰς τὸν ἄνθρωπον καθ' ἡμέραν. Εἶνε δὲ καὶ κατάλληλον.

Δώρον τῆς πρωτοχρονιάς
ἀπὸ τῆς φράγκου

Οἱ ἔμποροι καὶ βιβλιοπῶλαι χονδρικῶς ἀγοράζουσι πρὸς 1 δραχμὴν, οἱ δὲ λαμβάνοντες πλεον τῶν 100 πρὸς 92 λεπτά. Δὲν θὰ πωλῶνται δὲ οἱ ἡμεροδείκται οὗτοι εἰς τοὺς δρόμους, ἀλλ' εἰς τὰ χαρτοπωλεῖα καὶ τὰ καταστήματα τῶν κυρίων Χουτοπούλου, Ἰωάννου Βουγᾶ, Κατσιμπαλῆ καὶ Κουτούζη καὶ εἰς τὸ βιβλιοδετεῖον Ἰω. Λάμπρου καὶ Σας (παρὰ τοὺς ἁγίους Θεοδώρους) χονδρικῶς διὰ τὰς ἐπαρχίας.

Ἐν Πειραιεὶ εὐρίσκονται εἰς τὸ τυπογραφεῖον ὁ «Κόσμος» καὶ εἰς ἄλλα καταστήματα.

Γνώρισμα ἰδιαιτέρον ἔχουσι τὰ ἀρχικὰ στοιχεῖα τοῦ ἐκδότου Π. Κ. [Ε 78—η]

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐάν ὁ χρόνος εἶναι συστατικὸν εἰς τοὺς οἴνους καὶ τὰ πνευματώδη ποτὰ, ἄς σπεύσῃ νὰ προμηθευθῇ ὁ ἐπιθυμῶν τοιαῦτα εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Κ. Μ. Κατσιμπαλῆ, ὑπαρχόντων ἐκ τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὀλίγα ἔτι κιβώτια Ἀνιζέτ, Κακάου, Κερασῶ, Σατρῶζ Κονιάκ, Μαρασαίν, Κίνα, καὶ 4 κιβώτια Σαρμπάνια. [Ε 80—ζ]

ΒΟΓΓΥΡΟΝ ρωσικὸν τῆς Σιβηρίας πρώτης ποιότητος πωλεῖται εἰς τὸ παντοπωλεῖον ἀδελφῶν Κούζη.

Ἐντὶ μιᾶς νέας δραχμῆς
ΚΟΜΨΟΤΑΤΟΣ ΚΑΙ ΑΚΡΙΒΕΣΤΑΤΟΣ
ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ

διὰ τὸ ἔτος 1880

ἔξεδόθη δαπάνῃ τοῦ βιβλιοπωλείου ὁ «Κοραῆς» Ἀνέστη Κωνσταντινίδου καὶ πωλεῖται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦτο κομψότατος καὶ ἀκριβέστατος ἡμεροδείκτης τοῦ τοῖχου περιέχων δι' ἐκάστην ἡμέραν τὸ ὄνομα τοῦ μηνός, τὰς ἡμέρας τῆς Σελήνης, τὴν Ἀνατολὴν καὶ Δύσιν τοῦ ἡλίου, τὴν ἡμερομηνίαν κατὰ τὸ Ν. Ε. τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἡμᾶς μὲ μάλιστα καὶ διακριτικῶς ἀριθμὸν, τὴν ἑορτὴν τῆς ἡμέρας, τὸ ἡλιοστάσιον, πόσαι ἡμέραι παρήλθον τοῦ ἔτους καὶ πόσαι εἰσέτι ἀπομένουν.

Ἐντὶ μιᾶς νέας δραχμῆς

Εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον ὁ Κοραῆς Ἀνέστη Κωνσταντινίδου πωλεῖται ὁ κομψότατος καὶ ἀκριβέστατος ἡμεροδείκτης τοῦ 1880. (Ε'—32α)

ΔΩΡΑ

ΤΟΥ

ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ

Κάτωθι τῆς μεγάλης οἰκίας Μελά εἰς τὸ χαρτοπωλεῖον τῶν ἀδελφῶν Γερασίμου ἐκομισθησαν ἀρτίως ἐξ Εὐρώπης διάφορα εἶδη χρησιμα διὰ δῶρα οἰκογενειῶν. Οἱ βουλόμενοι προσελθέτωσαν καὶ θέλουσι μείνει λίαν εὐχαριστημένοι καὶ ἀπὸ τὴν ποιότητα, καθὼς καὶ ἀπὸ τὴν τιμὴν. [Ε—72 η]

Ὁ γνωστότατος παρ' ἡμῖν κ. Ἰωάννης Γαλλεῶν ἀποκατασταθεὶς ὀριστικῶς εἰς Ἀθήνας καὶ ὡς ἀντιπρόσωπος πολλῶν εὐρωπαϊκῶν οἰκῶν, λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὸ κοινόν, ὅτι δέχεται παραγγελίας παντὸς εἶδους ἐμπορευμάτων ὡς καὶ μηχανῶν ἐργαστασίων ἐν γένει, πωλεῖ δὲ καὶ ὠρολόγια χρυσοῦ καὶ ἀργυροῦ. Προσέτι εἰδοποιεῖ τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι ἐσχημάτισεν ἀποθήκην ἐργαλείων τῆς τέχνης τῶν ὠρολογοποιῶν ἐν γένει ἥτοι φορητοῦρες (fornitures) πρὸς εὐκολίαν αὐτῶν καὶ πωλεῖ ταῦτα χονδρικῶς καὶ λιανικῶς. Ὅθεν οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ τιμῆσῶσιν αὐτὸν διὰ παραγγελίας θέλουσι τὸν εὐρεῖ τιμιότατον καὶ εἰλικρινέστατον ὡς καὶ τῷ πρῖν. Ὑπόσχεται δὲ τοῖς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐμπορευμένοις νὰ ἀποστέλλῃ αὐτοῖς τάχιστα καὶ ἀσφαλῶς πᾶν ὅ, τι ζητήσωσι. Τὸ γραφεῖον του κεῖται ἐπὶ τῆς πλατείας Αἰόλου εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Εὐθυμίου Καστόρχη καθηγητοῦ. [Ε—86 δ]

Τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ξενοδοχείου ΠΑΛΑΙΑ ΤΡΙΚΟΡΦΑ ἀνέλαβον ἤδη οἱ γνωστοὶ ἐπὶ μηχανικῆ τέχνη καὶ καθαριότητι Νικόλαος Δ. Ἀραχωδίτης καὶ Ἀναστάσιος Σκατίδας. Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν λοιπὸν τούτων, τὸ εἰρημένον ξενοδοχεῖον προσφέρει τοῖς προσεομένους ἐκλεκτὰ φαγητὰ, μὲ τιμὰς μετρίας, καὶ οἴνους ἐξαίρετους πρὸ πάντων δὲ ἀκραν καθαριότητα καὶ περιποίησιν, εὐελπιζόμενοι οὕτω ὅτι θέλει εὐχαριστήσῃ κατὰ πάντα τοὺς τιμῆσαντας αὐτὸ θαυμάως, ὧν δέχεται καὶ προκαταβολὰς κατὰ τὴν ἐνταῦθα ὀρισταμένην συνήθειαν. [Ε 90—6]

Τὸ ἡμερολόγιον Ραμπαγᾶ (ἔτος β') πλήρες ὕλης σατυρικῆς καὶ γελοιογραφικῶν πωλεῖται σήμερον ἐν τῷ γραφεῖῳ τοῦ «Ραμπαγᾶ», ὁδὸς Μουσεῶν, ἀντικρὺ τῆς οἰκίας Φιλήμονος. Μόνον ἡμῶν φράγκων.

ΓΑΡΦΑΡΙΣΤΗΡΙΑ διαφόρων μεγεθῶν πωλοῦνται εἰς τὸ Παζάρ τῆς Εὐθηρίας. [Ε—89 γ]